

M. S

190

139

190

MS

കോവകാരികൾ

പ്രസാധകൻ: കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ബി. എ.

കാർൽ മാർക്സ്

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ബി. എ.

എഴുതിയതു.

കുറന്നുകിട്ടം

അമ്മേനേലുകാണിക്കാ ചെയ്ത

മുൻപു

[പ്രകാശനം]

മൃത്താന്തപത്രപ്രവർത്തനം.

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ എഴുതിയതു.

പത്രലേഖകന്മാർക്കും, പത്രവായനക്കാർക്കും, പത്രാധിപന്മാർക്കും, പത്രസാമികൾക്കും, എന്നിവർക്കും, എത്രതരക്കാർക്കും ഉപകാരപ്രദം. സാഹിത്യരസമറിവാൻ സാഹിത്യരചനയിൽ വഴികിട്ടാനും വിദ്യാത്മികർക്കു അത്യന്തം ഉപയോഗപ്പെടും.

[വില ൧-ഉറപ്പിക.]

ദില്ലി ദർബാർ.

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ എഴുതിയതു.

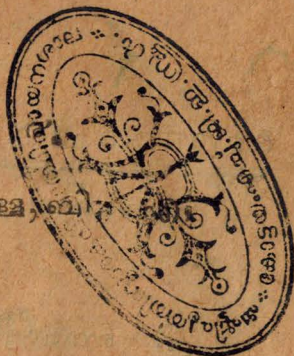
ജോർജ്ജ് ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലെ പട്ടാഭിഷേകം പ്രമാണിച്ചു, ദില്ലിചരിത്രം, നഗരവിവരണം, ജോർജ്ജ് തിരുമനയുടെയും മേരിരാജ്ഞി തിരുമനസ്സിലെയും ജീവചരിത്രങ്ങൾ, തിരുമനികളുടെ യാത്ര, ബംബോസൽക്കാരം, ദില്ലിനഗരപ്രവേശം, രാജസ്യയവും ദർബ്ബാരും, ചക്രവർത്തിയുടെ ദർബ്ബാർ, അനന്തരാലോചനകൾ ഇത്യാദി അനേകം സംഗതികളെപ്പറ്റി, രണ്ടുഭാഗമായി, പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതു.

പാഠശാലകളിൽ ഉപയോഗിച്ചാൻ മദ്രാസ് ട്രൈബ്യൂണൽ കമ്മിറ്റിയും കൊച്ചിസർക്കാർ ട്രൈബ്യൂണൽ കമ്മിറ്റിയും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

[വില രണ്ടുഭാഗത്തിന്നു ഞ-ണ; മുഴുവൻ ൧൨-ണ.]

549 ~~2100~~
ലോകോപകാരികൾ.

പ്രസാധകൻ: കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ബി.

കാർമ്മാർക്ക "സ".

M.S. 190

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ബി. എ.

എഴുതിയതു,

കിന്നംകുളം

അക്ഷരത്തെളകാരികൾ പ്രസ്സ്.

ജനുവരി

[ചകർവൃത്തം]

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ബി. എ.
എഴുതിയതു,
കിന്നംകുളം
അക്ഷരത്തെളകാരികൾ പ്രസ്സ്.
ജനുവരി

ലോകോപകാരികൾ.

പ്രസാധകൻ: ഷേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ബി. എ.

മ. സൗകൃതിസ്

മ. ക്രിസ്തുമർ കൊളംബസ്,

*മ. ബെഞ്ചമിൻ ഫ്രാങ്ക്ലിൻ,

ര. കാർൽ മാർക്സ്.

*മ. ലിയോ ടാൾസ്തായ്,

*ന. വില്യം ഇച്ചാർട്ട് ധ്യാഡ്സ്റ്റൻ!

*െ. ഡാക്ടർ ബെർണാർഡോ.

(ശേഷം വരിയേ :)

*ഇവ അടയാളമിട്ടവ ഒഴികെ, അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്; ഇവയിൽ പുതിയപതിപ്പ് അച്ചടിക്കേണ്ടിയവയ്ക്കു ആവശ്യക്കാരുടെ അപേക്ഷ രജിസ്ട്രർ ചെയ്യുന്നതാണ്.

പ്രസാധകനൊടൊ,

കുന്നംകുളം 'ആത്മപോഷിണി'മാനേജരൊടൊ ആവശ്യപ്പെടുക,

വിജ്ഞാപനം

ധർമ്മപ്രമാണങ്ങളെ ജീവിതാദർശമായി കൈക്കൊണ്ടു, ലോകത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തിനും ശ്രേയസ്സിനുമായി, ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചു; കാലയാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹാനാടകം പോലോടുകൂടി വേറെ ഇല്ല, എന്നു പറയുന്ന സമ്മതമല്ല. ഇത്തരം പുണ്യശ്ലോകനാടകങ്ങളെ ജീവിതചരിതങ്ങൾ, ലോകം, ഇഹലോകയാത്രയിൽ മാർഗ്ഗദർശികയായി നിന്നു, പരമപ്രാപ്തിക്കുള്ള വഴി തെളിക്കുന്നു; എന്നിരിക്കെ, മേല്പടി ചരിതങ്ങൾ, ഏതൊരു ദേശത്തും, ഏതൊരു ജനസമുദായമധ്യത്തിലും, ധാരാളം പരിചിതമായിരിക്കേണ്ടതു എത്രയോ വളരെ ആവശ്യകമാകുന്നു, എന്നു സ്തംഭമാണു. മലയാളികളുടെ അറിവിന്ന ഈ വക ജീവചരിതഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ആവശ്യമുള്ളതോളം, മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിക്കാണുന്നില്ല എന്ന ന്യായത്തെ, കുറയെങ്കിലും, പരിഹരിപ്പാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടാകുന്നു ‘ലോകോപകാരികൾ’ എന്ന ജീവചരിതമാല പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ഞാൻ ഉദ്യമിച്ചിരിക്കുന്നതു. മേല്പടി മഹാനാടകങ്ങളെ ജീവിതങ്ങൾ ഏതേതു മാർഗ്ഗങ്ങളിലായിരുന്നു നടത്തിയിരുന്നതെന്നും, അതിൽനിന്നു എന്തു തത്വങ്ങളാണെന്നും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതെന്നും വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ തക്ക വിധത്തിൽ, സംക്ഷിപ്തമായിട്ടു മാത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നതിന്നു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു, വിശദീകരിക്കുന്നതിന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഈ ഗ്രന്ഥമാലയിലെ കാരോ ഇഷ്ടകൾ, സ്വാമാന്വേന, ഡെമിവലപ്പത്തിൽ, നാലുതവതു പുറങ്ങളടങ്ങിയ പുസ്തകമായാൽ മതിയാകുമെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു; വിശേഷസംഗതികളാൽ പുസ്തകം

കുതിന്നു പുറങ്ങുവോളിയെന്നും വരാം. ബഹുജനങ്ങളുടെ പക്കൽ
നിന്നു ലഭിക്കുന്ന പ്രോത്സാഹനമനുസരിച്ച് ഇവയെ യഥാവസരം
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താമെന്നല്ലാതെ, മറ്റൊന്നും പ്രതിജ്ഞമെന്താൻ
ഇപ്പോൾ എനിക്കു സാധിക്കയില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥാവലിയിൽ ചേ
ർക്കാൻ തക്കതായ ജീവചരിത്രങ്ങൾ എഴുതി അയച്ചതന്നു എ
ന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ സഫലമാക്കുവാൻ മനസ്സുള്ള വിദ്വാജനങ്ങളെ
ഞാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം ക്ഷണിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

‘മഹാജനങ്ങൾക്കു രസിക്കുമെങ്കിലി

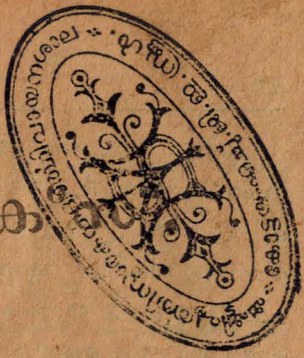
മമഗ്രന്ഥം നിഷ്പലമല്ല കേവലം.’— എന്നു,

പാലക്കാട്

ആഗസ്റ്റ് ൨- ൧൯൦൨

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള

കാർൽമാർക്സ്

രീരാജപാനത്തെ ലഘൂകരിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങളും അ
 വവഴിയായി സമ്പദ്കർമ്മപദകൾക്കുമിടയിൽ വർദ്ധി
 ച്ചുവന്നിട്ടും, ധനാഭിവൃദ്ധിയൊടൊപ്പം കൂലിവേല
 ക്കാരുടെ ദാരിദ്ര്യവും ക്ഷയിക്കാതെ നടന്നുപോയ
 നതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു അന്വേഷിച്ചാണും, അതിന്റെ നി
 വാരണോപായങ്ങൾ ചിന്തിച്ചാണും സ്വസ്ഥതയുടെ തൃപ്തിയും ജീ
 വിതയാപനം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു മാതൃകാപുരുഷനായിരുന്നു കാർൽ
 മാർക്സ്. ഈ മഹാന്റെ ജീവിതചരിത്രം, പാശ്ചാത്യജനങ്ങൾ
 അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതോളം, ഇന്ത്യക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കാൻ സം
 ഗതിയില്ലെന്ന വസ്തുത വിചാരിച്ച ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനോ വ്യ
 സനിപ്പാനോ അവകാശമില്ലെന്നിരുന്നാലും, മനുഷ്യലോകത്തി
 ന്റെ കഷ്ടതകളെ കുറയ്ക്കുന്നതിനായി ഉത്സാഹിച്ചിരുന്ന ഈ പ
 രോപകാരിയുടെ പുണ്യചരിത്രങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആർക്കും
 ധന്യരാകുവാൻ അവകാശമുണ്ടു. ധനവും ദാരിദ്ര്യവും തമ്മിലു
 ള്ള വ്യത്യാസത്തെ തട്ടിക്കളഞ്ഞു ലോകം സമീകരപ്പാനായി,
 പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായും, മേയിലൊക്കും പൊതു
 വായനക്കുവന്ന 'സോഷ്യലിസം' എന്ന ഏകയോഗക്ഷേമവാദ
 ത്തിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസം എന്ന സമഷ്ടിവാദത്തിന്റെയും ഉൽ
 പത്തികർത്താവു അല്ലെങ്കിൽ പ്രാരംഭപ്രവർത്തകൻ ആയിരുന്ന
 മാർക്സിന്റെ ജീവിതത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചുപ്രമാണം ഇപ്പോൾ
 ലോകമൊട്ടുക്കു പരക്കെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോത്താ
 ൾ, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മത്യാഗത്തെപ്പറ്റി ആർക്കുതന്നെ ബ
 ഹുമാനം തോന്നാതിരിക്കും?

൨. ജെർമൻരാജ്യത്തിൽ, റൈൻപ്രോവിൻസ് എന്ന സംസ്ഥാനത്തിൽ, റൈൻനദിയുടെ പോഷകനദിയായ മോസലിന്റെ തീരത്തുള്ള ട്രീവ്സ് (Treves) എന്നു പേരായ പുരാതനനഗരിയിൽ, കൃഷ്ണാബ്ജാ മുമ്പുമ്പു-ൽ മേ മാസം ൨-ാം-നാ-ചൊല്ലാഴ്ചയായിരുന്നു കാർൽ മാർക്സിന്റെ ജനനം. മാർക്സിന്റെ അമ്മൻ അന്നത്തെ കേൾവിപ്പെട്ട നിയമശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലൊരാളായിരുന്നു; ഇദ്ദേഹം ജനനാൽ യഹൂദമതക്കാരനായിരുന്നു. എങ്കിലും അച്ഛനേ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. പുത്രന്മാരിൽ വെച്ചു ഏറെ പ്രതിഭാശാലിയായിരുന്ന കാർലിനെക്കുറിച്ച്, ഇദ്ദേഹത്തിന്, പ്രത്യേകം താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നു; കാർൽ വളരെ ഉന്നതമായ നിലയിൽ എത്തുമെന്നും പിതാവു ആശിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ, കാർലിനെ വിശിഷ്ടമായ ഒരു തൊഴിലിലേക്കു യോഗ്യനാക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം, വേദാന്തവും ധർമ്മശാസ്ത്രവും അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനായി, ബെർൺ എന്നും ബെർലിൻ എന്നും സ്ഥലങ്ങളിലെ സരസ്വതീമന്ദിരങ്ങളിൽ അയച്ചു. എന്നാൽ, വിചിത്രമതിയായ ആ ബാലൻ കവിതയെഴുതാനും 'നോവൽ' (ആഖ്യാനിക) സൃഷ്ടിപ്പാനും സമയം ചെലവാക്കുകയും, ഒടുവിൽ, കവിതയെഴുത്തിനും തനിക്കുമായി ചേർച്ചയില്ലെന്നു കണ്ടു അതു ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം, വേദാന്തപാരായണത്തിനായി ഉത്സാഹിച്ചു, ഹെജൽ (Hegel) എന്ന വേദാന്തിയുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പിന്തുടന്നു; എന്നാലും, ഹെജലിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെയെല്ലാം അന്ധതയോടുകൂടിക്കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു പകരം, ഗ്യാജഗ്രാഫ്യവിവേചനം ചെയ്തയും, ആ വേദാന്തിയുടെ 'ഐഡിയലിസം' (Idealism) എന്ന ബ്രാഹ്മണ്യവാദത്തെ തൃജിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ നാനാമുഖമായ ഹരിപ്പുകൊണ്ടു, കാർലിന്റെ മനസ്സ് ഇക്കാലത്തു അസാമാന്യമായ വിധത്തിൽ ക്ലേശപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, കാർലിന്റെ വേദാന്തസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു ഇക്കാലത്തിനിടയിൽ ഒരു മാതിരി ഇരുത്തം വന്നു. മകന്റെ വേദാന്തവാദങ്ങൾക്കു ചേട്ടു പിതാവു വളരെ മുഷിഞ്ഞു; തന്റെ മകൻ, ലോകത്തിൽ ധനം നേടി

പ്രബലനായിരിക്കാൻ നോക്കുന്നതിനു പകരം, വേദാന്തിയായി മനോരാജ്യം കൊണ്ടു ജീവിതം പാഴിലാക്കുന്നുവല്ലോ, എന്നുവു സനവും പിതാവിനുണ്ടായിരുന്നു. പിതാവു പുത്രനു അയച്ചിരുന്ന ഒരു കത്തിൽ ധനത്തിന്റെ കാര്യം അപ്പറ്ററി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു:— “.....ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയേ നിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞാനറിയാതുള്ളൂ. ആ വിഷയത്തിൽ നിന്റെ അഭിപ്രായമെന്തെന്നു നീ പറയുന്നുമില്ല. മറ്റൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു മല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു; ആ നിരീക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ധനത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രം..... ഒരു ഹിസ്തറിയ അതേത്രയോ വിലയേറിയതാണെന്നു നീ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതായിത്തന്നെപ്പിടിച്ചു.... നീ പറയുന്ന തത്വങ്ങളൊന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ലെന്നു നീ അബദ്ധമായി വിചാരിച്ചുകൊള്ളുന്നുമുണ്ടു്”— ഇതുകൊണ്ടൊന്നും കാർൽ തന്റെ പദ്ധതിയിൽ നിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞില്ല. ആ യുവാവു വേദാന്തത്തിലും രാജ്യമീമാംസയിലും ചാടി നിർത്തിത്തുടങ്ങിയിരുന്നതിനാൽ, ജനസമുദായത്തിന്നു വിപ്ലവകരമായ പുതിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്ന ഒരു പ്രബന്ധം എഴുതുകകൂടി ചെയ്തു. ‘ഡോക്ടർ’ എന്ന പദവിക്കായി താൻ ചെയ്തിരുന്ന ശ്രമങ്ങൾ ഈ പ്രബന്ധം നിമിത്തം നിഷ്പ്രഭമാവുമെന്നു കൂടെ ശങ്കിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. രാജ്യഭാണാധികൃതന്മാർക്കു കാർലിന്റെ പേരിൽ അതുപ്ലീതോന്നിയതിനാൽ, സർവ്വകലാശാലയിൽ എങ്ങാനും ഒരു ‘പ്രൊഫെസ്സർ’ ആകാനുള്ള ഭാഗ്യവും, അന്യമില്ലാതായി. മകന്റെ ഈ വകപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കണ്ട അമ്മൻ എത്രയേറെ വിഷാദം പൂണ്ടു എന്നു വിസ്മരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. മാതാവിന്റെ വ്യസനം അതിലിരട്ടിയായിരുന്നു. മകൻ നല്ലൊരു തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ചു ധനം സമ്പാദിച്ചു ഉയർന്ന നിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്നതു കാണാൻ കൊരിച്ചിരുന്ന മാതാവിനു, തന്റെ ആശങ്കയെല്ലാം നിഷ്പ്രഭമായി, എന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടു. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ വാത്സല്യപൂർവ്വമായ അനേകങ്ങളും, മകന്റെ മദോല്ലാസകലിതമായ മനോരാജ്യസങ്കല്പങ്ങളും തമ്മിൽ ഇടയകയും, മകൻ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഏകദത്ത നാനാ

വ്യവസ്ഥകളുടെ രണാങ്കണമാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മ
യല്ലോ. എന്നാൽ, കാർൽ, തന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും ബ
ന്ധുക്കൾക്കും വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിൽ, ലോകം സന്തോഷവാ
ർത്ത അറിയിക്കുന്നവനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. കുടുംബത്തിനു
ണ്ടായ നഷ്ടം ലോകത്തിനു ലഭമായി, എന്നു അനന്തരചരി
ത്രം തെളിയിക്കുന്നതാകുന്നു.

൩. കാർൽമാർക്സിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസദശ കൌതുകകര
മായിരുന്നു എങ്കിൽ, വിവാഹം അവിടേറെ സ്മരണീയമായിരു
ന്നു. കുട്ടിക്കാലത്തു ഒന്നിച്ചു കളിച്ചവളർന്നിരുന്ന ജോഹന്നാബേ
ർത്താജിവി ജെന്നി എന്ന സുന്ദരിയായ ഒരു യുവതി മാർക്സിനെ
തന്റെ പ്രേമഭാജനമായി കരുതിയിരുന്നു. ഈ സ്ത്രീരണം ധനം
കൊണ്ടും വംശശ്രേഷ്ഠതകൊണ്ടും പ്രബലമായ ഒരു പ്രഭുക്കുടുംബ
ത്തിൽ ജനിച്ചവളും, വരനായ മാർക്സ് നിർദ്ധനനായ ഒരു
ഗ്രാമധ്വാനം, ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു, അവർ തമ്മിൽ സാമുദാ
യമായ സ്ഥാനത്തിൽ വളരെ അകന്നിരുന്നു. എങ്കിലും അവരു
ടെ അനുരാഗത്തെ ഭഞ്ജിപ്പാൻ എത്ര ഭൗതികശക്തിക്കും സാധ്യ
മായിരുന്നില്ല. വിവാഹം ഏതയും കൃതാർത്ഥതാജനകമായിരു
ന്നു എന്നതു അവരുടെ ജീവിതം തന്നെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തി. മാ
ർക്സിന്റെ സമവിഷമദേശകളിലൊക്കെ, ജെന്നിയും, ഭർത്താ
വിനെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. ജന്മനാ തനിക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന സമ്പ
ന്നുവണ്ണത്തെ ത്യജിച്ചു, ഭർത്താവൊന്നിച്ചു, ദരിദ്രന്മാരായ കൂലിവേ
ലക്കാരുടെ അഭ്യുദയത്തിനായി ഉത്സാഹിച്ചിരുന്ന ഈ സ്ത്രീ
രണം, മുമ്പതിയെട്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. മുമ്പു അവരെ തമ്മിൽ
പിരിക്കുംവരേ, ഭർത്താവിന്റെ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കായി
രുന്നു തന്നെ തന്റെ ജന്മത്തിനു സാഫല്യം നൽകി.

൪. മാർക്സിനു ഈ കാലത്തു നിത്യത കഴിപ്പാൻള്ള മാ
ർഗ്ഗം, രാജകുടുംബം പ്രതിപാദിക്കുന്ന വർത്തമാനപത്രങ്ങൾക്കു ഉ
പന്യാസങ്ങൾ എഴുതിക്കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. ഈ വഴിക്കു ത
ന്റെ ഉപജീവനത്തിനു വക ഉണ്ടാക്കിയതിന്നും പുറമെ, രാജ്യത

ത്രം സംബന്ധിച്ച തനിക്കുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പ്രചാരപ്പെടുത്തുന്നതിനും സാധിച്ചു. ജെർമനിയുടെ അവസ്ഥ ഈ സമയം വളരെ വികൃതപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഭരണത്തിനും പുരോഗമനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സേപമാധ്യമങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു; ഇവരുടെ തലവനായി നിന്നിരുന്നതു പ്രത്യയയിലെ രാജാവുമായിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നതു അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല; പ്രജകളുടെ കീഴവും ഇഹയും അനുസരിച്ച ഭരണം നടത്തുന്നതിനായി ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നതെന്നും ഫലിച്ചിരുന്നില്ല. ജെർമനിക്കുള്ളിൽ തന്നെ പല പെരിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഇതേവിധം സേപമാധ്യമപരമായ ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തിന്നു യാതൊരാൾക്കും പുരോഗമനപ്പെട്ടതല്ലെന്ന പ്രകാരത്തിൽ തോന്നിയാലോസമായി നടത്തിവന്ന ഈ ഭരണസമ്പ്രദായത്തെ അടിച്ചുടച്ചു വെക്കണമെന്നു ജെർമനിയിലെ വിജ്ഞാതാരിൽ മുമ്പന്മാരെക്കൊണ്ടു ആഗ്രഹിക്കയും, അതിലേക്കായി ഉദ്യമിക്കയും ചെയ്തു. ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മാർക്സ്സും ചേർന്നു. മാർക്സ് "റെനിഷ് സെക്ടററ" (റെനിഷ് ഗജറ്റ) എന്ന പത്രികയിൽ രാജ്യതന്ത്രവിഷയമായി എഴുതിവന്ന ഉപന്യാസങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. ഏറെത്താമസിയാതെ, മാർക്സിന്നു മേൽപ്പടി പത്രികയുടെ അധിപസ്ഥാനം ലഭിക്കയും, മാർക്സ് അതിനെ അത്യന്തം ധൈര്യത്തോടും സാമർത്ഥ്യത്തോടും കൂടി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഗ്രെഗോറിയൻ നടപടികളിൽ ആക്ഷേപം പറഞ്ഞു എഴുതിയിരുന്ന അതിപരമമായ ഉപന്യാസങ്ങൾ നിമിത്തം, മാർക്സിന്റെ പേരിൽ പൊലീസധികൃതന്മാർക്കുണ്ടായ രോഷാഗ്നി കത്തിത്തുടങ്ങി; ഫ്രൗഡ്- ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ, പൊലീസുകാർ മേൽപ്പടി പത്രികയെ മുടക്കുകയും ചെയ്തു. മാർക്സ് ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു തന്റെ ചെങ്ങാതിയായ റഷിന്നു ഇപ്രകാരം എഴുതി:— "ഉൽപത്തിയുടേപ്പോഴും ഇതാ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു സേപമാധ്യമപരം അതിന്റെ സർവ്വശക്തികളോടും കൂടി ലോകത്തെ അവലോകനത്തിനായി ഇതാ നഗ്നവേഷത്തിൽ നില്ക്കുന്നു—" ഇതിന്നു റഷി

ജ് മരപടിനൽകി;— “ഒന്നു രണ്ടുദ്യോഗസ്ഥമാർക്കു വേണ്ടിയൊ, രാജാവിനുവേണ്ടി തന്നെയോ, ജെർമനിയിലെ വർത്തമാനപത്രങ്ങളെയൊക്കെ മുടക്കുമ്പോഴാണ് കഴികയില്ല.....പത്രകാര്യത്തിൽ പുതിയ പോക്കും ഏല്പിട്ടുതേണമെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, ജെർമനിക്ക് പുറമേ പോയി കാര്യം സാധിക്കുവാനേ നിവൃത്തി മാർഗ്ഗമുള്ളൂ.”

൭. ജെർമനിയിലിരുന്നുക്കൊണ്ടു ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ നൂതനതകളെ ചൂണ്ടിപ്പറവാൻ സൗകര്യമില്ലെന്നു മാർക്സിനു മനസ്സിലായി. മാർക്സിനു പരമ്പ്രീസ് വിഭാഗമാരുടെ ചില അഭിപ്രായങ്ങളിൽ മുഖ്യതന്നെ താൽപര്യം മുളച്ചിരുന്നു. യൂറപ്പിലെ കൂലിവേലക്കാരുടെ ദാരിദ്ര്യത്തെ പരിഹരിക്കാൻ ‘കമ്മ്യൂണിസം’ എന്ന സമഷ്ടിവാദമാണു ഉത്തമമായ ചികിത്സാമാർഗ്ഗമെന്നു ആ പരമ്പ്രീസ് വിഭാഗമാർക്കു അഭിപ്രായമായിരുന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തം മാർക്സിന്റെ മനസ്സിൽ നല്ലവണ്ണം പതിഞ്ഞു. രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ പ്രജാസ്വാതന്ത്ര്യാധികാരം സിദ്ധിക്കുന്നതിനു ഉത്തുസാഹിഷ്യം നൊക്കൊപ്പം, ദാരിദ്ര്യമായ കൂലിവേലക്കാരുടെയും കൃഷിപ്പണിക്കാരുടെയും ക്ലേശമോചനത്തിനു വേണ്ടുന്ന ധനകാര്യപ്രവർത്തകർ കൂടി ചെയ്യേണ്ടതു അത്യന്തം ആവശ്യകമാണെന്നു മാർക്സിനു ബോധപ്പെട്ടു. അതിനുള്ളും, പരമ്പ്രീസ് സമഷ്ടിവാദക്കാരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും അതഥശാസ്ത്രത്താപങ്ങളെയും പഠിപ്പാനും നിശ്ചയിച്ചു. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടി, മാർക്സ്, ജെർമൻരാജ്യത്തെ വെടിഞ്ഞു പാരിസ് നഗരത്തിലെക്കു പോയി; അവിടെ ചെന്നെത്തിയപ്പോൾ തുടങ്ങി, മാർക്സ് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു നവീന ദശയെ പ്രാപിച്ചു.

൮. എന്നാൽ പാരിസ്സിൽ ചെന്നു പരമ്പ്രീസുകാരുടെ സമഷ്ടിവാദത്താപങ്ങൾ പഠിക്കു മാത്രമല്ല ചെയ്യതു; ജെർമൻരാജ്യകാര്യങ്ങളെ ‘എററി വെള്ളാവിവെപ്പാൻ’ പാരിസ്സിൽ തന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന ‘വർവർട്ട്സ്’ (Varwerts) എന്നൊരു പുതിയ പത്രികയുടെ അധിപസ്ഥാനവും, മാർക്സ്, കൈ

യേറെ. പ്രഷ്യൻഗവർണ്മെന്റിന്റെ മേൽ, മുന്പു വർഷിച്ചിരുന്ന മർദ്ദഭേദങ്ങളായ ആക്ഷേപശരണങ്ങൾ വീണ്ടും പെയ്യിക്കുന്നു. പ്രഷ്യയിലെ സേപമാധാരികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ഈ വിഷയിപ്പങ്ങളായ ശരണമെടുക്കൽ സഹിഷ്ണുതയോടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; പ്രഷ്യാഗവർണ്മെന്റ്, അതന്നിരുന്നതും, പരന്ത്രിസഗവർണ്മെന്റിന്റെയെതിരെ, മാർക്സിന്റെ പത്രത്തെ മുടക്കും ചെയ്യേണമെന്നും പരന്ത്രിസരാജ്യം ഇക്കാലത്തു തീരെ ഭൂമിതപരിതനായ ഭൂമി ഫിലിപ്പ് എന്ന രാജാവിന്റെ ആധിപത്യത്തിങ്കിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു, പ്രഷ്യൻഗവർണ്മെന്റിന്റെ അപക്ഷപാശാധിപ്പോയില്ല; ഫ്രാങ്ക്-ജനവരിമാസത്തിൽ, പരന്ത്രിസമന്ത്രി, മാർക്സിനെയും മേൽപ്പടി പത്രികയ്ക്കു ഉപന്യാസങ്ങളെഴുതിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന മറ്റു ചിലരെയും പാരിസ്സിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു. മാർക്സ് തന്റെ ഭാര്യയൊടും കുട്ടിയൊടുമൊന്നിച്ചു ബ്രസ്സൽസിലെക്കു പോയി; ബെൽജിയം രാജ്യത്തിന്റെ നവസ്ഥാനമായ ആനഗരിയിൽ മൂന്നുകൊല്ലക്കാലം പാർത്തു. ഇക്കാലങ്ങളിൽ, മാർക്സിന്നു, ജെർമനിയിൽ നിന്നു രാജകുരുമ്പിമടപെട്ടു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില ജെർമൻചെങ്ങാതിമാരും ആ നഗരിയിൽ കൂട്ടുകാരായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബ്രസ്സൽസിൽ പാർത്തിരുന്ന കാലത്തായിരുന്നു, മാർക്സിന്നു ജെർമൻസമഷ്ടിവാദക്കാരുമായി അധികം അടുത്ത കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാവാറും, യൂറപ്പിൽ വരെയിലെ സമഷ്ടിവാദക്കാരുടെയൊക്കെ മതാശയ സമ്പാദിപ്പാനും സംഗതിയായതു. ‘ജെർമൻ ഡെംക്രിസ്റ്റ് മെൻസ് ക്ലബ്ബ്’ എന്നപേരായി ജെർമൻകൃഷി വലക്കാരുടെ വകയായ ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചതിന്നും പുറമെ; ജെർമനിയിൽ നിന്നു നിഷ്കാസിക്കുന്നതായ ജെർമൻമാർ ആ നഗരിയിൽ നടത്തിവന്ന ‘ഡെർച്ച് ബ്രൂക്കെൻഡെർ സെർവീസ്’ എന്ന പത്രികയുടെ ആധിപത്യവും മാർക്സ് കൈവശപ്പെടുത്തി. പരന്ത്രിസരാജ്യത്തും ജെർമനിയിലുമുള്ള ഉൽപത്തിക്കുളായ രാജകുരുമ്പിപരായണന്മാരുമായി, മാർക്സ് നിരന്തരം കത്തുകൾക്കൂടെ നടത്തുകയും; കൃഷിവേലക്കാരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി അവരെടുത്തു അത്യാശ്രിതപ്പെട്ടുള്ളപ്പോൾ പ്രവേശിക്കുകയും

ചെയ്തിരുന്നു. പലപ്പോഴായി ചിന്തിച്ചിരുന്നിരുന്ന സമഷ്ടിവാദസംഘങ്ങളെയൊക്കെ ഒരുമിപ്പിച്ചാനും മാർക്സ് ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു. ലണ്ടനിലെ ജെർമൻസമഷ്ടിവാദസംഘക്കാരുമായി കത്തുകൾ പാകുകയും, അവരുടെ തലസ്ഥാനം ബ്രസ്സൽസിലാക്കിയാൽ തനിക്കു നേരിട്ട അന്വേഷിപ്പാൻ കഴിയുമെന്നു അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതും സാധിച്ചതിന്റെ ശേഷം, മാർക്സ്, ഒരു 'കമ്യൂണിസ്റ്റ് ലീഗ്' (സമഷ്ടിവാദപാത) സ്ഥാപിക്കുകയും, ഇന്നും പ്രഖ്യാതമായിട്ടുള്ള 'കമ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ' എന്ന വിജ്ഞാപനപത്രം എഴുതിത്തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു ഉണ്ടായി.

൭. ഈ സമഷ്ടിവാദവിജ്ഞാപനപത്രിക അച്ചടിച്ചുകിട്ടിയതു ഫ്രെഡ്-ഫ്രെഡ്റിക് റൗ-ന്റായിരുന്നു; അതേദിവസം തന്നെ, പരന്ത്രിസരാജ്യത്തിൽ ഭരണകാര്യവിപ്ലവം നടന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന വർത്തമാനം ലോകത്തിൽ പരന്നു. പ്രജകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യാധികാരത്തെ സ്ഥാപിച്ചാനും രാജാധിപത്യത്തെ ധ്വംസിപ്പാനുമായിരുന്നു ജനക്ഷോഭം ഉണ്ടായതു; രാജാവായ ലൂയിഫിലിപ്പുവേക്കുന്നനായി പാരീസ്സിൽ നിന്നു കളിച്ചോടി. പിന്നാലെ, മുന്നുകൊല്ലാ മുഖ്യ മാർക്സിനെ പാരീസ്സിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു മന്ത്രിപുറംഗവരും, പലായനം ചെയ്തു. പരന്ത്രിസരാജാധിപത്യം ഇങ്ങനെ നാമാവശേഷമാകയാൽ അതിന്നു പകരം, പ്രജാസമുദായരാജഭരണം എന്ന 'റിപബ്ലിക്ക്' വ്യവസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

൮- ഇതിനിടയിൽ, മാർക്സിന്റെ ആക്ഷേപശരണങ്ങളേറേ ഉള്ള മുഴുവൻ പുണ്ണായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രഷ്യൻഗവർണ്മെന്റ്, മാർക്സിനെ ബെൽജിയത്തിൽ നിന്നു നിഷ്കാസിപ്പാനായി ബെൽജിയംഗവർണ്മെന്റധികൃതന്മാരെ യാചിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, പ്രഷ്യയുടെ പ്രാർത്ഥന ഫലിച്ചില്ല. എങ്കിലും ബെൽജിയത്തിൽ കൂടിവേലക്കാരുടെയിടയിൽ സമഷ്ടിവാദം സാമാന്യത്തിലധികം ഉജ്ജ്വലമായി പരന്നുപിടിക്കുന്നുവെന്നു കണ്ടു,

ബെൽജിയംഗവർമേണ്ട് ഭിതിയാൽ വ്യാകുലപ്പെട്ടു, മാർക്സിനെ ബന്ധിക്കയും, ആ രാജ്യത്തിൽ നിന്നു ഉടൻ പുറമെ പൊയ്ക്കൊള്ളുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കയും ചെയ്തു.

൯, ഭാഗ്യം മാർക്സിന്നു അനുകൂലമായി നിന്നു. പരത്രിസ് രാജ്യപരിവർത്തനത്താൽ, മാർക്സിന്നു, പാരിസ്സിൽ കടപ്പാൻ വൈഷമ്യം നീങ്ങി. എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ പോരാ; പരത്രിസ്ഗവർമേണ്ട്, അതിലെ ഒരംഗം മുഖേന പാരിസ്സിലെക്കു ക്ഷണിക്കുകകൂടി ചെയ്തിരുന്നു. നൃശംസശാസനയാൽ മാർക്സിനെ യാതൊരു രാജ്യത്തുനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചുവോ, യാതൊരുരാജ്യത്തിനുള്ളിൽ മാർക്സ് ലോകരുടെ ഭ്രാന്തപത്തെ ഉറപ്പിക്കുവാൻ യത്നിച്ചിരുന്നുവോ, ആ രാജ്യം മാർക്സിന്റെ പ്രത്യാഗമനത്തെ യാചിച്ചു എന്നതു വിസ്തയാവരം തന്നെയാണു്. മാർക്സ് പാരിസ്സിൽ ഏറെകാലം പാർത്തില്ല; ഏതാൻ മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജർമനിയിലെക്കു തന്നെ മടങ്ങിപ്പോയി. അവിടെ സ്കരനിഷ് സെർറൻസ് എന്ന പേരിൽ ഒരുപുതിയപത്രം പുറപ്പെടുവിപ്പാനായിരുന്നു മാർക്സ് മടങ്ങിച്ചെന്നതു. അതിനണ്ണം, ഹൃദ്യ-ജൂൺ ൧-നു, കൊളോൺ നഗരത്തിൽ നിന്നു, മേല്പടിപത്രത്തിന്റെ ഒന്നാംലക്കം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പ്രജാസമൂഹത്തിന്റെ ഹിതാവകാശങ്ങളെ മുൻനിർത്തി കൊണ്ടു പ്രജാധികാരത്തെ പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതിനായിരുന്നു ഈ പത്രത്താൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു. എന്നാൽ, ജർമൻഗവർമേണ്ടിനു ഇതിൽ ഒട്ടും മനസ്സുവെച്ചു ഉണ്ടായില്ല. അഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പു മുടക്കം ചെയ്ത പത്രത്തിന്നും ഈ പുതിയ പത്രത്തിന്നും തമ്മിൽ സ്വപരവ്യത്യാസം അല്പവും ഇല്ലെന്നു ഗവർമേണ്ടിനു ബോധ്യപ്പെട്ടു. ഗവർമേണ്ട് മാർക്സിന്റെ 'മണ്ട പൊളിക്കാൻ' തരംനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

൧൦. ഇക്കൊല്ലത്തിൽ തന്നെ, കൊളോനിൽ വെച്ചു ഒരു 'ഡെമോക്രാറ്റിക് കാങ്ഗ്രസ്' (പ്രജാതന്ത്രിയാലോചന സംഘം) കൂടിയിരുന്നു; അതിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ മാർക്സ് മുമ്പ

നായും നിന്നിരുന്നു. മാർക്സിന്റെ ഉത്സാഹത്തെ കണ്ടറിഞ്ഞ അൽബെർട്ട് ബ്രീഡ്ബെൻ എന്ന അമേരിക്കൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രതിനിധി എഴുതിയിരിക്കുന്നതാവിതു:— “പ്രജാധികാരത്തെ പ്രബലപ്പെടുത്തുവാനായി ഉത്സാഹിച്ചുവരുന്നവരുടെ നായകനായ കാർൽമാർക്സിനെ ഞാൻ അവിടെ കണ്ടു. വേല, മൂലധനം എന്നിതുകളെക്കുറിച്ച് മാർക്സിസ് എഴുതിട്ടുള്ള ഉപന്യാസങ്ങളും അതെ സമയം തന്നെ അദ്ദേഹം വിസ്മയിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്ന സാമുദായകാൽപ്പിസിദ്ധാന്തവും കൊണ്ടാണ് യൂറോപ്പിലെ സോഷ്യലിസസംഗതികൾക്കു ഏറെ ഉണർച്ചയുണ്ടായിട്ടുള്ളതു; മറ്റൊരാളുടെയും ഉപന്യാസങ്ങൾക്കു ഇത്ര ശക്തി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മാർക്സിസ്, ആ സമയം, കീഞ്ഞിയുടെ മുകൾപ്പടവുകളിൽ കയറിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു; പ്രായം മുപ്പതുവയസ്സു വരും; ഏകദേശം അധികമില്ല; അവയവങ്ങൾ ദൃഢവിഭജനങ്ങളാണു. മുഖം കമനിയവും, തലമുടി കുറുത്തു തിങ്ങിയതും ആണു. മുഖഭാവം കണ്ടാൽ ഈ ജ്ജ്വലപ്രതിഭയെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. തന്റെ നിലവിട്ടിളകാത്ത സ്വഭാവഗുണത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു ധീരാത്മാവിന്റെ ഉത്സാഹവും അമർച്ചയും കളിയാടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മാർക്സിസ് കോടീശ്വരന്മാരുടെ ശക്തിയെയും ലുണ്ടനക്രിയകളെയും സ്വാതന്ത്ര്യപരതയെയും, കൂലിവേലക്കാരെ അവർ അടിമകളാക്കിയിട്ടുണ്ടാണെന്നെയും അത്യന്തം വെറുത്തു പറഞ്ഞു.....നമ്മുടെ ധനകാൽപ്പവ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇദംപ്രഥമമായി പറഞ്ഞ ആക്ഷേപങ്ങളെ ഞാൻ സ്മരിക്കുന്നുണ്ടു. ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒരു കാലത്തു റൂലോകത്തെ പിടിച്ചെടുത്തു കലുക്കമെന്നോ, അവ, പണ്ടേക്കു പണ്ടേ നാം ആദരിച്ചവന്നിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥാപനങ്ങളെ അടിയോടെ ഇളക്കിമറിക്കുവാൻ തന്നെ കോലായിത്തീരുമെന്നോ അന്നു സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.....”

൧൧- പത്രപ്രവർത്തനത്തിങ്കൽ ശ്രദ്ധയും രാജ്യതന്ത്രകാൽപ്പത്തിൽ പ്രക്ഷോഭകോരിയും ആയ ഈ വീരപുരുഷന്റെ ശിരസ്സിൽ ജർമ്മൻഗവർണ്മേണ്ടിന്റെ ഇരുമ്പുപക്ക പതിപ്പാൻ കാലം

എറെ കഴിയേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ഫുൾൻ- ഫെബ്രുവരി ൧൮൪൭-
 മാർക്സിനെയും കൂട്ടരെയും ഗവർണ്മെണ്ടു ഒരു കേസിൽ കുടുക്കി
 ഇവർ അവിടത്തെ പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടറെ (സക്ടാർവക്സി
 ന്) യും ചില കൺസ്റ്റബിൾമാരെയും അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഉപ
 ന്യാസങ്ങൾ മേല്പിടിയതുകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു എന്നായിരുന്നു
 ഇവരുടെ മേൽ ചുമത്തിയ കുറ്റം. മാർക്സ് താൻ തന്നെ പ്ര
 തിഭാഗത്തേക്കു വേണ്ടുന്നതൊക്കെ വ്യവഹരിച്ചു. ഒരു മണിക്കൂർ
 റോളം നേരം നടന്നിരുന്ന പ്രതിഭാഗപ്രസംഗത്തിൽ, മാർക്സ്,
 ആ രാജ്യത്തിലെ ഭരണകാര്യനിർവ്വാഹകന്മാരെപ്പറ്റി നിർദ്ദേശം
 ആക്ഷേപം പറഞ്ഞിരുന്നു. പ്രസംഗത്തെ ഉപസംഹരിച്ചതു ഇ
 പ്രകാരമായിരുന്നു:— “ജെർമനിയിലെ ഇപ്പൊഴത്തെ പൊതു
 വായ രാജ്യകാര്യനിധിയെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, പ്രത്യേകി
 ത്തെ രാജ്യകാര്യനിധിയിലുള്ള ചിന്തിക്കുമ്പോഴും, ഗവർണ്മെന്റി
 ന്റെ ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയെയും അത്യന്തം അവിശ്വാസത്തോ
 ടേ നിരൂപിക്കുന്നതിനും, ഭരണവ്യവസ്ഥയുടെ ഏതു സ്വഭാവമായ
 ഭൂതകാലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ളതും നന്നം ചെയ്തു പൊതുജനങ്ങളെ ധ
 രിപ്പിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങൾക്കു കടമയുണ്ടെന്നു ബോധ്യമായിരിക്കു
 ന്നു”നിയമവിരുദ്ധമായ പ്രകാരം മൂന്നാഴ്ചക്കളെ ബന്ധിച്ച
 തിനെപ്പറ്റി, കഴിഞ്ഞ ഭൂലൈമാസത്തിലായിരുന്നുവല്ലോ ഞ
 ങ്ങൾ ആക്ഷേപം പറഞ്ഞതു.പിടിക്കപ്പെട്ടവരെയും
 അവരുടെ പീഡകളെയും പറ്റി പറയാൻ മുന്നിട്ടുവരേണ്ടതു പ
 രമാർക്കരുടെ കർത്തവ്യമാകുന്നു. ഇത്ര മാത്രമോ? സക്ടാർകാർപ്പ
 മായും സമുദായകാർപ്പമായും ഓരോരോ ആളുകളോടു ഇടപെ
 ടുന്ന കീഴ്ത്തരം ഉപാഗസ്ഥന്മാരാകുന്നു ജനങ്ങളെ അടിമകളെ
 ന്നോണം ചവിട്ടിക്കൊല്ലുവതെന്നതു, എന്നു, മാത്രമാരേ, നി
 ങ്ങൾ അറിയേണ്ടതാകുന്നു. സാമാന്യേന കാണുന്ന സ്ഥിതികളെ
 യോ, ഉയർന്നതരം സക്ടാർധികാരം വഹിക്കുന്നവരെയോ പറ്റി
 ആക്ഷേപം കണ്ടുപിടിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തി ഭൂതകാലങ്ങളെ മാറ്റുവാൻ
 അവരൊടു മല്ലിടുന്നതു കൊണ്ടു മാത്രം കാർപ്പസാധ്യമാകയില്ല.
 ഈ കൺസ്റ്റബിളിനെ, ഈ മുക്തയാറെ, ഈ വക്കീലിനെ എന്ന

രീതിയിൽ, ആളെ ചൂണ്ടിപ്പറഞ്ഞു, ആക്ഷേപിപ്പാൻ പത്രക്കാർ മനസ്സാപ്പിടുന്നു.....ഇപ്പൊഴത്തെ രാജ്യകാര്യാവസ്ഥകളുടെ അവലംബങ്ങളെയൊക്കെ അടിയോടെ കത്തിമറിച്ചു നശിപ്പിക്കുവാനാണ് പത്രക്കാരന്റെ ഇപ്പൊഴത്തെ കർമ്മങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെതു്. — ഈ പ്രസംഗം നിമിത്തം, കോടതിയിൽ ജൂറി (പ്രമാണപുരുഷന്മാർ) ആയി വിളിപ്പിച്ചിരുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ മാർക്സിനെപ്പറ്റി അനുകൂലമായ അഭിപ്രായം ജനിച്ചു; അവർ പ്രതികളെ നിർദ്ദോഷന്മാരെന്നു നിശ്ചയിക്കയാൽ, മാർക്സും കൂട്ടരും മോചിക്കപ്പെട്ടു. അപകീർത്തിക്കേസിൽ ഗവർണ്മെണ്ടിനു തോൽവിപറ്റിയതു കൊണ്ടുണ്ടായ ഇമ്മോറാൾ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ പ്രതീകാരാശയെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കയാണുണ്ടായതു; രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു, ഫെബ്രുവരി ൩-നു, മാർക്സിനെയും കൂട്ടരെയും, ഗവർണ്മെന്റ്, മറ്റൊരു കേസിൽ കടുക്കി. രാജാവിന്റെ അധികാരത്തെ നിരോധിച്ചാൻ ആയുധം ധരിച്ചിട്ടു കുന്നതിനു ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നായിരുന്നു കുറ്റം ആരോപിച്ചതു. ഇതു മുഖത്തെതിൽ എത്രയോ ഗൗരവപ്പെട്ട കേസായിരുന്നു, മാർക്സ് തന്നെ ഇതിന്നും പ്രതിഭാഗം വ്യവഹരിച്ചു. ഇതിന്നും മാർക്സ് ഏറെ പ്രതിഭാധിഭാസകലിതമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ജൂറിമാർ, ഇതിലും മാർക്സും കൂട്ടരും നിരപരാധികളാണെന്നു ഏകകണ്ഠം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും; എത്രയോ ഉപദേശപ്രദമായിരുന്ന മേൽപ്പടി പ്രസംഗത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു അവരിലൊരാളെ മാർക്സിന്റെ അടുക്കലയച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു വരുന്ന പരക്കയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം, മാർക്സ്, ഇക്കുറിയും രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, ഫെബ്രുവരി ൧൨ മാസത്തിൽ, റൈൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ഡ്രെസ്ഡെൻ മുതലായ ചില നഗരങ്ങളിൽ പ്രജകൾ ക്ഷോഭിക്കുകയാൽ, പ്രജൻ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ സഹനശക്തി തീരെ 'ഭിസ്സായി'പ്പോയി. മാർക്സിനെ പ്രസ്തുതി നിന്നു പുറമെപോവാൻ ആജ്ഞാപിക്കയും, അദ്ദേഹത്തെന്റെ പത്രത്തെ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ ഭരണനിർവ്വഹണസംബന്ധമായ (അഡ്മിനിസ്റ്ററേറ്റീവ്) ആജ്ഞയാൽ അമർത്തുകയും ചെയ്തു. മേ

൧൧-നു യിലായിരുന്നു പത്രത്തിന്റെ കടുവിലത്തെ ലക്കം പുറപ്പെട്ടത്. അതു ചെയ്ത മഷിയിൽ അച്ചടിക്കുകയും, ജനങ്ങൾക്കു ഭേദഭിമാനോദ്ദീപകമായ ഒരു മംഗളകാവ്യം അതിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

൧൨. മാർക്സ് വീണ്ടും ജർമ്മിയെ വെടിഞ്ഞു, പാരിസ്സിലേക്കു പോയി. ആ നഗരത്തിൽ എത്താൻ അന്നുഭവം എന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ എഴുതിയിട്ടുള്ള ദിനചര്യക്കുറിപ്പു വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു:— “ഞങ്ങൾ പാരിസ്സിൽ ഒരു മാസം പാർത്തു. ഇവിടെയും ഞങ്ങൾക്കു കൊടവും ശയനസ്ഥാനം ആകാത്ത വിധമായിരുന്നു. ഒരുദിവസം രാവിലെ പതിവുപോലെ, പോലീസുസാർജൻ വന്നു ‘കാർലും കുളത്രവും’ ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറിനകം പാരിസ് വിട്ടുപോയ്ക്കൊള്ളണമെന്ന ആജ്ഞയെ അറിയിച്ചു.....ലണ്ടനിൽ പാർപ്പാക്കാമെന്നു കരുതിക്കൊണ്ടു ഞാൻ വീണ്ടും എന്റെ ചിലവ് ‘വെക്കർ’ എല്ലാം എടുത്തു കൂട്ടി ഭാഗ്യം കെട്ടി. കാർൽ മുന്നുകൂട്ടിത്തന്ന അവിടത്തേക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടിരുന്നു.”— മാർക്സിന്റെ കല്യാണം ൧൮൪൯- ജൂൺ മാസാവസാനത്തിലിടക്കായിരുന്നു ലണ്ടനിലെത്തി പാർപ്പിച്ചതു. അവിടെ വെച്ചു തന്നെ, അടുത്ത ജൂലൈമാസത്തിൽ അവരുടെ നാലാമത്തെ കുട്ടിയെ പ്രസവിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ജനനാൽ തന്നെ ദാരിദ്ര്യദൃശ്യവിന്റെ പിടിത്തത്തിൽ പെട്ടു നട്ടം തിരിഞ്ഞു കൂട്ടി അല്പായുസ്സായിത്തീർന്നു. ൧൮൫൨-ാം കൊല്ലം ആദ്യത്തിൽ, ഇദ്ദേഹം പ്രഥമമായി, മുപ്പതു കടുംബത്തെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, ആ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സങ്കടം എത്ര കഠിനമായിരുന്നു, എന്നു ഊഹിപ്പാനേ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗമുള്ളൂ. അവരുടെ സന്താനം മാതാവിന്റെ സുനങ്ങളിൽ നിന്നു ദാരിദ്ര്യവിഷത്തെത്തന്ന മൂഷണം ചെയ്തിട്ടായിരുന്നു മരിച്ചുപോയതെന്നു അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. ആ കടുംബം ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ലണ്ടനിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന തെങ്ങിനെക്കെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ, ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും അർത്ഥം തോന്നുകയില്ല. അവർക്കു ഏതാനും കൊല്ലകാലം മിക്കവാറും പട്ടിണിത്തന്നെയായിരുന്നു അന്നുഭവം, അപ്പംമേടിച്ചു കഴി

പ്രാപ്തമാകട്ടെ, മറ്റൊരുതരം ഭക്ഷണത്തിനും അവർക്കു കോപ്പില്ലായിരുന്നു. ഇതിൽത്തന്നെയും, പലപ്പോഴും, മാർക്സ്, തന്റെ പക്ഷം കൂടി കൂട്ടികൾക്കു കൊടുക്കയും, താൻ ഉപവസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മാർക്സ് ഈ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ ബ്രിട്ടീഷുമ്യൂസിയത്തിൽ പോയിരുന്നു തന്റെ ജിജ്ഞാസയ്ക്കനുസരിച്ച വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുകയും, അതിനിടയിൽ വിശപ്പിനാൽ തളന്നു തണുപ്പുറു വീണു പോകയും ചെയ്തു പതിവായിരുന്നു. ഉപജീവനത്തിനായി, ലണ്ടനിലെ ചില പത്രികൾക്കു ഉപന്യാസങ്ങളെഴുതിക്കൊടുത്തു എന്നു കിട്ടിപ്പോയി, അതിന്നു തക്കതായ പ്രതിഫലം കിട്ടിയിരുന്നില്ല. അല്പസമയം പ്രതിഫലം കിട്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടു ആവശ്യങ്ങൾ സാധിപ്പാൻ മറിയായതുമില്ല. വേറെ വല്ല പണിയും ഏർക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു, മാർക്സ്, തീവണ്ടിയാപ്പീസിൽ ഒരു ഇമസ്യൂപ്പണിക്കു അപേക്ഷിച്ചു; കൈയക്ഷരം നന്നെ മേശം എന്ന കാരണത്താൽ, അതും ലഭിച്ചില്ല. ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു, അമേരിക്കയിൽ ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിലെ 'ടൈപ്പ്സ്റ്റ്' എന്ന പത്രത്തിന്റെ ലണ്ടൻലേഖകൻ എന്ന സ്ഥാനം മാർക്സിന്നു ലഭിച്ചതു; അതിലേക്കു ലേഖനങ്ങളെഴുതുകൊടുക്കുന്നതിന്നു പ്രതിഫലമായി ആഴ്ചയിൽ ഒരു പന്ത്രണ്ടു പൈസ കിട്ടുകയും ചെയ്തു. ഏതൊരു കാലത്താണു ഇതൊന്നു ആ കുടുംബത്തിന്നു ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായിരുന്നുള്ളൂ. പാപ്പാൻ രണ്ടു രണ്ടു മുറി(അറ)കൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു; ഇവയിലൊന്നു ഉറക്കുവാനും, മറ്റൊന്നു അടുക്കളയായും മാർക്സിന്റെ അധ്യയനശാലയായും കഴിക്കാൻ സൗകര്യപ്പെടാൻ ഉള്ള മുറിയായും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വന്നു. ഈ പാർട്ടിയിൽത്തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട മഹാമാർ പലരും മാർക്സിന്റെ പക്കൽ നിന്നു ഉപദേശങ്ങൾ മേടിപ്പാനും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു വരിപ്പാനുമായി ചെന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ലണ്ടനിലെ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാർക്സിന്റെ ഭാര്യ, എഴുതിയിരിക്കുന്നതാവിതു:— “വളരെ കാലമായിട്ടു ഞങ്ങൾ സ്വന്തം വസ്തുവകയെ തൃപ്തിപ്പെടുകയും സഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരിക്കൽ പോലും ഞങ്ങൾ കൊട്ടിശ്ശിയാക്കിത്തന്നിട്ടില്ലാത്തതായി ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയാൻ കരാർക്കും

സാധ്യമല്ല; ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങളെയോ ക്ലേശങ്ങളെ
യോ പുറമെയെങ്ങാനും പ്രഘോഷിച്ചിട്ടുമില്ല.....(സ്റ്റ്രെനിംഗ്
ജററ്) പത്രത്തിന്നു രാജ്യകാര്യവിഷയമായും തന്റെ ചെങ്ങാതിക
ൾക്കു പൗരസ്ഥാനസംബന്ധമായുമുള്ള മാനത്തെ രക്ഷിപ്പാനായി,
അദ്ദേഹം (മാർക്സ്) എല്ലാഭാരങ്ങളും തന്റെ ചുമലിൽ തന്നെ
വഹിച്ചുകൊള്ളുകയും, തന്റെ ആഭായങ്ങളെല്ലാം പെലവുചെയ്ത
യും, നാടുവിട്ടു പോരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, തന്റെ കീഴിൽ ജീവനക്കാ
രായിരുന്ന പത്രാധിപന്മാരുടെയും മറ്റും മാസപ്പടി കണക്കിൽ
കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. — നാട്ടിൽനിന്നു ബലാൽകാരമായി
ട്ടായിരുന്നു ഗവർണ്മെണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ നിഷ്കാസിച്ച്തു എന്ന കഥ
യോ ഇരിക്കട്ടെ. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കായിട്ടു യാതൊന്നും കരുതി
വെച്ചിരുന്നില്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കു അറിവുണ്ടല്ലോ; ഞങ്ങളുടെ പക്ക
ൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന എന്റെ വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങളെ പണയം വെപ്പാ
നായി ഞാൻ ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ടിൽ പോയി; കൊളോനിൽ വെച്ചു എ
ന്റെ രട്ടുമട്ടു സാമാനങ്ങൾ വിറ്റു..... ലണ്ടനെക്കുറിച്ചും ലണ്ട
നിലെ സ്ഥിതികളെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നുണ്ട
ല്ലോ. മൂന്നു കുട്ടികൾ, പോരാഞ്ഞിട്ടു നാലാമതൊന്നിന്റെ ജന
നം! വിട്ടുവാടകയ്ക്കു മാത്രമായി മാസമൊന്നിനു നാല്പത്തിരണ്ടു താ
ലർ* (ജെർമൻ നാണയം) ഞങ്ങൾ കൊടുത്തു.....ഞങ്ങളുടെ
കൈക്കൽ പണമില്ലാതായി.....കുഞ്ഞിനു മൂലകൊടുപ്പാൻ ഒരു
ശ്രേയ്യയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നു ഗതിയില്ലാഞ്ഞു, ഞാൻ തന്നെ,
നെഞ്ഞിലും പുറത്തും ഇടവിടാതെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന വേദ
നുകളെ സമീച്ചുകൊണ്ടു കുഞ്ഞിനു മൂലകൊടുപ്പാൻ രീച്ചപ്പെടു
ത്തി.കഷ്ടം! ആ പാവപ്പെട്ട ശിശു എന്റെ ക്ലേശങ്ങളെ
നിപാനംചെയ്തു ചെയ്തു, ജനനാൽ പ്രഭുവി, രാപകൽ കിടന്നുശു
കയായിരുന്നു..... ഈ നിലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഒരുദിവസം,
അപ്രതീക്ഷിതമായി ഞങ്ങളുടെ വീട്ടുകാരി മുറിക്കുള്ളിൽ കടന്നുവ
ന്നു. വീട്ടുവാടകയിൽ ൨൫- താലർ അമ്പലുടെ കൈക്കൽ ഞങ്ങൾ

* 'താലർ' എന്ന ജെർമൻനാണയത്തിന്നു ഇല്ലാഴത്തെ വില മൂന്നു
കീല്ലിങ് അതാവിതു രണ്ടുകാലുറപ്പിക ആകുന്നു.

െ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബാക്കി വാടക വീട്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ
 െ പക്കൽ എപ്പിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്നു അവർ കരാരം ചെയ്തിരുന്നു. അവർ അങ്ങനെയൊന്നും കരാരംചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറകയും, വാടകവകയിൽ കൊടുക്കേണ്ടിയ അഞ്ചു പവൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഉടനടി കൊടുപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചില്ല; അതുനിമിത്തം രണ്ടു കൺസ്റ്റബിൾമാർ മുറിക്കുള്ളിൽ കടന്നു എന്റെ ചില്ലറ വാറുകളൊക്കെ കൈയടക്കി. മെത്തകൾ, തൂണികൾ, കുപ്പായങ്ങൾ, എന്നുവേണ്ടാ, എല്ലാ സാധനങ്ങളും, എന്റെ പാവപ്പെട്ട കിത്തിന്റെ തൊട്ടിലും, രണ്ടു പെൺകുട്ടികളുടെയും കളിസ്സാമാനങ്ങൾ കൂടിയും, അവർ പിടിച്ചെടുത്തു; കുട്ടികൾ രണ്ടും അവരുടെ കളിസ്സാമാനങ്ങൾക്കു സമീപം നിന്നു ഉറക്കെ കരയുകയായിരുന്നു. രണ്ടു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ, അവർ എല്ലാ സാമാനങ്ങളും ഒന്നൊഴിയാതെ കൊണ്ടുപോയ്ക്കളയുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. ഞാൻ, അവിടെ വെറുംനിലത്തു, തണുത്തു മരവിക്കുന്ന കുട്ടികളെയും വെച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നിരുന്നു.....പിറ്റേന്നു ആ വീടുവിട്ടു പോകേണ്ടി വന്നു. തണുപ്പു, മഴ, മൂടൽ— ഇതായിരുന്നു സമയത്തിന്റെ അവസ്ഥ. ഭർത്താവു പുറമെപോയി വീടനുപേക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. നാലു കുട്ടികളുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ, യാതൊരാളും പാപ്പാൻ സ്ഥലം തരുകയില്ലെന്നായി. ഒടുവിൽ, ഒരു ഇഷ്ടൻ ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചു. മരുന്നപിടിക്കാരുൻ, അപ്പക്കച്ചവടക്കാരുൻ, കശാപ്പക്കാരുൻ, പാല്ക്കാരൻ— ഇവരൊക്കെ പരിമേിച്ചു കാടിഎത്തി പണം ആവശ്യപ്പെട്ടു; അവരുടെ കടം വിട്ടു നന്തിനായി ഞാൻ എന്റെ മെത്ത വിറ്റു.....ഞങ്ങളുടെ വാഹകളെല്ലാം വിറ്റു തീർന്നപ്പോൾ, കടക്കാരെയൊക്കെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞു. ഓറ കാതുകൂടിയും ബാക്കി നിറത്തൊതെ കൊടുത്തു തീർത്തു.....ഈ ചില്ലറ ക്ലേശങ്ങൾ കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഖിന്നരായിപ്പോയി എന്നു വിചാരിക്കരുതു. ലോകത്തിൽ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവർ ഞങ്ങൾ മാത്രമല്ല എന്നു ഏനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിവുണ്ടു. എന്റെ ജീവതാലംബമായ പ്രിയതമൻ ഭർത്താവു എന്റെ അരികിൽ തന്നെ തുണയായി നില്ക്കുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നു വി

ചാരിച്ചു, ഞാൻ, ലോകത്തിൽ ഭാഗ്യം ചെയ്യുവരുടെ പ്രത്യേക സംഘത്തിൽ ഒരാളാണെന്നു സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”—
സ്രീധർമ്മത്തിന്റെ ഈ ഉത്തരമേകാത്തതെപ്പറ്റി വ്യാഖ്യാനരൂപത്തിൽ ഒരു വാക്കുകൂടിയും പറയുന്നതു പുണ്യദൃഷ്ടനുമായിത്തീരമെന്നു വിരമിക്കുവാനേ ആർക്കും നിർവാഹമുള്ളൂ.

൧൩- മദ്ധ്യഭാഗംകൊല്ലം ആദ്യത്തിൽ ഈ കുടുംബത്തെ സന്ദർശിപ്പാനെത്തിയ മൃത്യു അവിടെ തന്നെ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു നടന്നിരുന്നു. ഒരു കൊല്ലം മുമ്പു പിറന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി മദ്ധ്യഭാഗം-ൽ തന്നെ മൃത്യുവിന്റെ വായിൽ പെട്ടു. ആ സമയം മേല്പടി കുടുംബം ഏതാതും ദാരിദ്ര്യക്ലേശമനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി മാതാവെഴുതിട്ടുള്ള ദിനചർച്ചക്കുറിപ്പിനാൽ വെളിവാകുന്നു.— “അതേ കൊല്ലം— മദ്ധ്യഭാഗം-ൽ ഈസ്റ്റർകാലത്തു ഞങ്ങളുടെ പ്രാൻസിസ്ക എന്ന കുട്ടി കുറിയായ നീർക്കുട്ടിനാൽ മരിച്ചു. ആ പാവം മൂന്നുദിവസം മുഴുവനും മൃത്യുവുമായി മല്ലിട്ടു. അവളുടെ പ്രേതം പിൻഭാഗത്തെ മുറിയിൽ കിടന്നിരുന്നു; ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും മുൻവശത്തെ മുറിയിൽ പോയിരിപ്പായി; രാത്രിയിൽ ഞങ്ങൾ തറയിൽ തന്നെ ശയിച്ചു; മാത്രമെന്നു കുട്ടികളും ഞങ്ങളുടെ അരികേ ചേർന്നു കിടന്നു.....ഞങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യക്ലേശത്തിന്റെ മൂർദ്ധന്യസമയത്തായിരുന്നു ആ പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടി മരിച്ചതു. ഈ കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ ഞങ്ങളെ സഹായിപ്പാൻ ഷെർമനിയരായ സ്റ്റേമിന്റമാരാൽ സാധ്യമായിരുന്നില്ല.....എന്റെ ഹൃദയവ്യഥയിൽ, ഞാൻ, സമീപസ്ഥനായ ഒരു പരത്രിസുകാരന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അദ്ദേഹം പരത്രിസുരാജ്യത്തിൽ നിന്നു ലണ്ടനിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ആളായിരുന്നു; ചില അവസരങ്ങളിൽ ഞങ്ങളെ കൺബറോ വരാറുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങളുടെ സങ്കടസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ, അത്യന്തം സ്നേഹപുറസ്സരമായ ദയയോടെ, അദ്ദേഹം, രണ്ടു പവൻ തന്നു. ഇതുകൊടുത്തു കുട്ടിക്കു ശവപ്പെട്ടിയും വാങ്ങി; കുട്ടി സമാധിയിൽ കിടക്കുന്നു.”—

൧൪- ഈ കഷ്ടകാലത്തു കൗതുകകരമായ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായി. മാർക്സിന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു പൂർവ്വമായി നിന്നു പാരമ്പര്യപ്രകാരം സിദ്ധിച്ചതായ ചില വെള്ളിക്കരണ്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകളിൽ അർദ്ധം കുടുംബത്തിന്റെ ചെലവും പരിച്ചിരുന്നു. മാർക്സ് ഈ കരണ്ടികളെ പണയം വെപ്പാനായി ഒരു പണയക്കച്ചവടക്കാരന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. മാർക്സിന്റെ കീറിച്ചറിഞ്ഞ കുപ്പായങ്ങളും, കരണ്ടിയുടെ പുറത്തുള്ള പ്രഭുകുടുംബചിഹ്നവും, തമ്മിൽ ചേർച്ചയായിരിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു, പണയവ്യാപാരിയുടെ ഉള്ളിൽ മാർക്സിനെക്കുറിച്ചു ചില സന്ദേശങ്ങൾ രട്ടി. അയാൾ മാർക്സിനെ പൊലീസുകാരെക്കൊണ്ടുപിടിപ്പിക്കുവാൻ ഭാവിച്ചു. മാർക്സ് വേണ്ടടത്തോളം സമാധാനങ്ങൾ പറഞ്ഞു ഒരുപ്രകാരത്തിൽ, പൊലീസുകാരുടെ വായിൽ വിഴാതൊ രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. കൈക്കൽ പണമില്ലാതെ ക്ലേശപ്പെടുമ്പോൾ, പണക്കച്ചവടക്കാരൊടു ഞാറിനു ഇരുപതു തുടങ്ങി അവതുവരേയും നിരക്കിൽ, പൊലീസും മേടിക്കുകൂടി മാർക്സ് ചെയ്യേണ്ടി വന്നിരുന്നു. കോടീശ്വരന്മാരെയും പണക്കച്ചവടത്തെയും ആക്ഷേപിക്കയും, പാട്ടാദായം. പലിശ, ലാഭം ഇത്യാദി എപ്പാടുകളെ വെട്ടിമാറ്റി കാടുതെളിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കയും, ചെയ്യാനുള്ള മാർക്സിനൊടു എതിരാളികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ചേദനം മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം ഏറ്റവും അന്യായമായ പലിശനിരക്കിലും വെളിപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനത്തെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കുകയും കട്ടികൾ പട്ടിണികിടന്നു തളൻ കേഴുകയും ചെയ്യുന്നതു വിചാരിച്ചു, വല്ല തൊഴിലിലും പ്രവേശിക്കാമെന്നു കൂടി, മാർക്സ് ആലോചിച്ചു. എന്നാൽ, പാവപ്പെട്ട കൂലിവേലക്കാരുടെ കായ്മനോപാധിപ്പാൻ അന്നേവരെ ചെയ്ത യത്നങ്ങളൊക്കെ നിഷ്പ്രഭമാവുമെന്നും, സാഹിത്യകാരകമ്പ്രവൃത്തിയെ തുടങ്ങുകയെന്നതിന്നു മതിയെന്നും ധൈര്യവതിയാക ഭാര്യ ഉപദേശിക്കയാൽ, അതു ഉപേക്ഷിച്ചുപോവാൻ ഉത്സാഹിച്ചില്ല. അക്കാലത്തെ ക്ലേശങ്ങളെക്കുറിച്ചു മേല്പടി ശ്രീമന്തം തന്റെ ചെങ്ങാതികളിൽ ഒരു

വർക്കു് അയച്ച കത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുക:—“ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പാർലാമെന്റേഷൻ ആക്ടുകൾ വളരെ കഷ്ടപ്പാടിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അന്നത്തെ കഥകളെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ ഞാൻ എഴുതുകയില്ല. ഞങ്ങൾക്കു നേരിട്ട നഷ്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയൊ, ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അത്യാത്മ വ്യസനത്തോടു കൂടി ബാധിച്ചിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മരിച്ചുപോയ ആ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെപ്പറ്റിയോ ഇപ്പോഴൊന്നും പറയുന്നില്ല..... അപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത സങ്കടവേളയായി. ന്യൂയോർക്കിൽ റബ്ബർപത്രത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ചുവന്ന ഞങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ ലക്കത്തിൽ, ഞങ്ങൾക്കു ചെലവു നന്നെ ചുരുക്കേണ്ടിവന്നു. കടം കേട്ടു കേണ്ടതായും വന്നു..... ഇനി ഞങ്ങളുടെ കൗതുകപ്പെട്ടതെല്ലാം പറയാം. ഇവരാണ് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്നു പരമാവധി നൽകുന്ന ഏക സാധനം. ഈ ഫെർട്ടിലൈസ് ചെയ്ത വസ്തു ലഭിലം കൊണ്ടും സാമ്പത്തിക സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്കു നിത്യസന്തോഷകാരിണികളായിരിക്കുന്നു... എനിക്കു വളരെ ഭയങ്കരമായ പനി ബാധിച്ചിരുന്നു. ഒരു ഡാക്ടറെ വരുത്തി രോഗം നോക്കിച്ചു..... ഡാക്ടർ എന്നെ നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധവെച്ചു പരിശോധിച്ചാറെ ഏറെനേരം മിണ്ടാതിരുന്നിട്ടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ‘മസൂരിയാണു നിങ്ങളുടെ ദീനം. കുട്ടികളെ ഉടൻതന്നെ ഈ വീട്ടിൽ നിന്നു മാറ്റി പാർപ്പിക്കണം.’ ഡാക്ടറുടെ ഈ അഭിപ്രായം കേട്ടു വീട്ടിലുള്ളവർക്കു എത്രമാത്രം വ്യസനകഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം എന്നു നിങ്ങൾക്കു ഊഹിക്കാമല്ലോ... കിടക്കവിട്ടെന്നിറു പോകത്തക്കവണ്ണം എനിക്കു സുഖമായില്ല, അപ്പോൾ എന്റെ പ്രിയതമൻ കാർലിന് സുഖക്കേടു തുടങ്ങി. ഭാര്യ, ചിത്താക്ഷേപങ്ങൾ, ഇത്യാദി വ്യഥകളാൽ അദ്ദേഹം ദീനക്കിടക്കയിൽ വീഴേണ്ടിവന്നു. ഈശ്വരകൃപയാൽ, നാലു വാരത്തേക്കു സുഖക്കേടായി കിടക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നുള്ളു. ഇതിനിടയ്ക്കു, ടൈബ്ബ്ലിസ് പത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള വരവു വീണ്ടും പകുതിയായിപ്പോയി..... പ്രിയ മിത്രമേ, നിങ്ങൾ ധൈര്യവതിയായും അവിശ്വസ്യമായും ഇരിക്കണമേ എന്നു ഞാൻ ആശംസിക്കുന്നു. ലോ

കം ധീരജനങ്ങൾക്കുള്ളതാകുന്നു എന്നു കാണാലും. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്നു, ഇപ്പൊഴത്തെപ്പോലെ മേലിലും, ബലവത്തായും വിശ്വാസ്യമായുമുള്ള സഹായമായി തന്നെയിരിപ്പിൻ; മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും, ഏതു ഭാരത്തെയും സഹിച്ചു, ഉടവുതട്ടാതെയിരിക്കാൻ തക്ക കരുത്തും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.....നിങ്ങളുടെ അപ്രാജമിതം, ജെന്നിമാർക്സ്".—

൧൩ - ഇത്ര വളരെ കഷ്ടപ്പാടിൽ പെട്ടിട്ടും, തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യങ്ങളെ ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമാകുന്നുവല്ലോ എന്ന വിചാരം ഈ ദമ്പതികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉല്ലാസകുപ്പോലാകലമാക്കിയതല്ലാതെ, ഈ ജ്ഞേയങ്ങൾ അവരെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. അവർ കുട്ടികളുടെ വാത്സല്യസാരാമൃതവചനങ്ങൾ കേട്ടും, ലീലാവിനോദവിലാസങ്ങൾ കണ്ടും ആനന്ദതുന്ദിലരായതല്ലാതെ, പട്ടിണി കൊണ്ടു അവർക്ക് വയറെ ദിപ്പോയതായി വിചാരമുണ്ടായതേയില്ല. ദമ്പതികൾ പലപ്പോഴും കൈകോൽ വിടിച്ചുകൊണ്ടു, വീട്ടിനുള്ളിൽ തെക്കും വടക്കും നടന്നു, തങ്ങളുടെ ചെറുപ്പകാലത്തു ജന്മഭൂമിയിൽ വെച്ചു പാടിയിരുന്ന ജെർമൻ പ്രേമഗീതങ്ങൾ പാടുമാറുണ്ടായിരുന്നു. മാർക്സ് എത്രവളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ധനതത്വശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി താൻ ലണ്ടനിലെ കൂലിവേലക്കാർക്കായി പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന റിനു ററക്കാതുപോലും പ്രതിഫലം മേടിച്ചിരുന്നില്ല. പാവപ്പെട്ട കൂലിവേലക്കാരുടെ ഭൂത്വനായിരിക്കുന്ന തനിക്കു, അവരുടെ അല്പദയനം ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾ തന്റെ കർത്തവ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാകയാൽ, അവരെടു യാതൊന്നും പ്രതിഫലമായി സ്വീകരിക്കയില്ലെന്നു മാർക്സ് സ് നിർബന്ധമായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.

൧൪ - ഭുഖങ്ങളുമായി പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന മേല്പടി കാലങ്ങളിലായിരുന്നു, ജെർമൻ രാജ്യകാൽപ്പമന്ത്രിയായ ബിസ്മാക്ക്, മാർക്സിനെ പൊതുജനകാൽപ്പങ്ങളിൽ നിന്നു അകറ്റുവാൻ വേണ്ടി വക്രമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ കൈക്കൂലികൊടുത്തു വശപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കു ഉത്സാഹിച്ചതു. ബിസ്മാക്ക് പ്രഭു ഏറ്റവും നയജ്ഞനായ രാജ്യതന്ത്രിയായിരുന്നതിനാൽ, ഇക്കാൽപ്പത്തിൽ എത്ര മിടുക്കു

കൂടിയാണു ചാടിപ്പറപ്പെട്ടതെന്നു വിസ്മരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല; എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്ത്രം ബുദ്ധിപ്രായമായിരുന്നതേയുള്ളൂ. മാർക്സിനെ വശപ്പെടുത്തുന്നതിനു കൈക്കൊണ്ട ഉപായം ഇതായിരുന്നു; മാർക്സിന്റെ പഴയചങ്ങാതികളിലൊരുവനായ ബുഷർ, ഗവർമേണ്ടിക്രൂനാരുടെ പക്ഷത്തിൽ ചേർന്നിസ്താക്കിന്റെ പ്രീതിയെ നേടിയിരുന്നു. ബുഷർ മിത്രഭാവത്തിൽ തന്നെ മാർക്സിനു കത്തുകൾ അയയ്ക്കാറുണ്ടായിരുന്നു; മുമ്പത്തു കർട്സോബർ വു-നു-അയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങനെ ആ ചശ്വപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു:—“സ്റ്റാറംസ് അൻസെക്ഗർ (സക്കാർ വക വർഗ്ഗമാനപത്രിക) പത്രത്തിൽ, മാസത്തിലൊരിക്കൽ, പണക്കച്ചവടക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയ ഒരു റിപ്പോർട്ടു മുടങ്ങാതെ കിട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.....ലേഖനങ്ങൾക്കു ഇത്രയിത്ര വീളമേ ആകാവൂ എന്നു നിബന്ധനയൊന്നുമില്ല.....ഈ പ്രവൃത്തി കൈയേല്പാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സുണ്ടോ എന്നും, എന്തു പ്രതിഫലം കിട്ടേണമെന്നും ഓരോപുറം മറുപടി അയച്ചു തന്നാലും.....ലോകാഭിവൃദ്ധിയോ, അതു നാമാവശേഷമാകുന്നതുവരേ, പലേ പ്രകാരത്തിൽ മാറിവന്നിരിക്കും; അതിനാൽ, രാജ്യവാസിജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി തന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഉപകാരപ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവരൊക്കെ ഗവർമേണ്ടിനു സഹായികളായിച്ചേൺ നില്ക്കേണ്ടതാണു്”—മാർക്സ് ഈ കത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തെന്നു ഉടൻടി ഗ്രഹിച്ചു. തേളിന്നൊപ്പം വാലറാത്താണു വിഷമെന്നും മനസ്സിലാക്കി. ഒരു സക്കാർവക പത്രികയിൽ, പ്രതിഫലത്തിനുവേണ്ടി എഴുതുന്നതു സ്വതന്ത്ര നിലയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ആയിരുന്നാൽ കൂടിയും, തന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും നടത്തയെയും കുറിച്ചു തന്റെ അനുയായികൾക്കു ദുശ്ശങ്ക ഉണ്ടാകുമെന്നും, അതുനിമിത്തം തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിഷ്പലമാവുമെന്നും, മാർക്സ് തന്റെ ഉൾക്കണ്ണിനാൽ അകലെകൂട്ടിക്കണ്ടു. പണത്തിനു എത്രയേറെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായാലും, ഒരു സക്കാർപത്രികയിലെക്കു വല്ലതും എഴുതിക്കൊടുത്തു പ്രതിഫലം വാങ്ങുവാൻ താൻ ഒരുക്കമല്ലെന്നു ഉറപ്പിച്ചു, അതിനണ്ണം ബുഷർക്കു മറുപടിയും അയച്ചു. ബി

സ്കാക്കിന്റെ തന്നെ ഇങ്ങനെയാണു പൊളിഞ്ഞുപോയതു. തന്നെക്കാളും തന്റെ കളത്രപുത്രാദികളെക്കാളും, തന്നിങ്ങ വാത്സലഭാജനമായിരുന്നതു പാവപ്പെട്ട കൂലിവേലക്കാരുടെയും മറ്റു ജനങ്ങളുടെയും ക്ഷേമത്തിനായി താൻ നടത്തിവന്ന പ്രയത്നങ്ങളായിരുന്നതിനാൽ, അതിന്നു എന്തെങ്കിലും ഉന്നതം തട്ടുവാൻ തക്കവണ്ണം താൻ പണത്തെ ആഗ്രഹിക്കുകയില്ലെന്നായിരുന്നു മാർക്കുസിന്റെ നിയമം. സന്മാർഗ്ഗപ്രമാണങ്ങളിൽ ദേശവ്രതനായിരിക്കുകൊണ്ടു മാർക്കുസിനു ഇങ്ങനെ കൈക്കൂലിപ്പാപിയാകാതിരിപ്പാൻ കഴികയും ചെയ്യും.

൧൭- കൃഷ്ണാഞ്ജനം ചുവന്നു-ൽ, മാർക്കുസു ചില ചങ്ങാതിമാരുമായോചിച്ചു -ഇൻറർനാഷനൽ വൊക്കിങ്ങ് മെൻസു അസോസിയേഷൻ? (പലേ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള വേലക്കാർ തമ്മിൽ കൂടിച്ചേർന്നു നടക്കുന്ന സംഘം) എന്ന സംഘം സ്ഥാപിച്ചു. ആരോടൊക്കെയും യൂറോപ്പിലെ രാജ്യകാൽപ്പങ്ങളെ അറപ്പും ബാധിച്ചിരുന്ന ഈ സംഘത്തിൽ, ഇറ്റാല്യൻ ദേശാഭിമാനിയായ മാസ്സിനി കൂടി അംഗമായിരുന്നിരുന്നു. കൊല്ലത്തോറും കാരോ മുഖ്യനഗരങ്ങളിൽ യോഗം ചേർന്നു പല പ്രമേയങ്ങൾ സംഘകാൽപ്പങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും, നടത്തേണ്ട കാൽപ്പങ്ങൾക്കു വ്യവസ്ഥവരുത്തുകയും, ചെയ്യുന്ന മേല്പടി സംഘം വഴിയായി, നാനാരാജ്യങ്ങളിലെ വേലക്കാർ തമ്മിൽ ഐക്യമനുഭവിക്കാനും ദേശബന്ധതയ്ക്കും സംഗതിവന്നു. “സകല രാജ്യങ്ങളിലെയും വേലക്കാരേ, യോജപ്പിൻ?”- എന്നായിരുന്നു മാർക്കുസിന്റെ സിംഹനാദം; ഇതു യൂറോപ്യ ഭൂഖണ്ഡത്തിലേങ്ങും മാറൊലിക്കൊണ്ടിരുന്നു. “കൃത്യമതത്തെ സ്ഥാപിച്ചതിനും പ്രാചീനലോകം നശിച്ചതിനും ശേഷം, വേലക്കാരുടെ ഈ ഉന്നമനത്തിന്നു തുല്യമായി യാതൊന്നും നാം കണ്ടുട്ടില്ല?”-എന്നായിരുന്നു ‘ടൈംസ്’ പത്രം പ്രസ്താവിച്ചതു. ഈ സംഘത്തിൽ പ്രമാണികളായി നിന്നിരുന്നവരെ അതതു രാജ്യത്തെ ഗവർണ്ണർ ഉപദ്രവിച്ചുവന്നു; അതുനിമിത്തം സംഘത്തിന്നു പ്രാബല്യവും ഏറിവന്നു. എന്നാൽ, ഫ്രാൻസ്-മെ-മാണ്ടു നടന്ന പാര്ട്ടിസ്കൂക്കുമെന്റുലം നിമിത്തവും പാര്ട്ടിയിലെ

ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായ കലഹങ്ങൾ നിമിത്തവും, സംഘത്തിലെ ഉത്സാഹവാന്മാരായ അംഗങ്ങൾ പലരും വിട്ടുപോയി; സഹായികളായ മറ്റുപലർക്കും ഭിന്നി വളരുകയും ചെയ്തു. സംഘസാമാജികന്മാർ രണ്ടുകക്ഷികളായി പരിവർത്തനമായി; ഒരുട്ടർ മാർക്സിന്റെ നായകത്വത്തിൻകീഴിൽ സമാധാനവഴികളെയും നിയമാനുസരണമായ നടപടികളെയും കൈക്കൊണ്ടു നടക്കുന്നവരും; മററുള്ളൂർ, മൈക്കേൽ ബക്കുനിൻ എന്ന രാഷ്ട്രൻവേദാന്തിയെ നായകനാക്കിക്കൊണ്ടു അതിക്രമനടപടികൾക്കു ഒരുങ്ങിയവരും ആയിരുന്നു. ഇവർ തമ്മിൽ ഇടയുകനിമിത്തം സംഘം ക്ഷിണിച്ചു. ഒടുവിൽ, ഫ്രൂവുനെ-ൽ, പൊളിത്തപോകയും ചെയ്തു.

മു- മാർക്സ് സാറിത്വവിഷയത്തിൽ ഒട്ടേറെ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു. പത്രങ്ങളിൽ ലേഖനങ്ങളെഴുതുക മാത്രമല്ല ചെയ്തിരുന്നതു; തന്റെ സംഘാവക ഉദ്ദേശങ്ങളെ വിശദമാക്കാനായി ലഘുപത്രികകൾ, പ്രവന്ധങ്ങൾ, വിജ്ഞാപനങ്ങൾ, കത്തുകൾ ഇത്യാദികൾ എഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇവയിൽ ചിലതൊക്കെ ഹിതരാളികളോടു നടത്തിയ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ശാശ്വതകീർത്തിക്കാപ്പുടമായ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളും മാർക്സ് എഴുതിട്ടുണ്ട്. 'മൂലം, വില്യം, ലാഭം' എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റിയ ചെറിയ പുസ്തകവും, അത്ഭവിജ്ഞാനിയ (ഗനശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച വാമശാസ്ത്രങ്ങളടങ്ങിയ വലിയ പുസ്തകവും ഈ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാണ്. ഇവയെക്കാളൊക്കെ പ്രസിദ്ധവും പ്രഖ്യാതവുമായ കൃതി 'മൂലധനം'. വിഷയമാക്കിയെഴുതിട്ടുള്ളതാകുന്നു; ഇതു സോഷ്യലിസം (ഏകയോഗക്ഷേമവാദം) കരുടെ വേദഗ്രന്ഥമെന്ന നിലയിൽ ആദരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏതു രാഷ്ട്രത്തുമുള്ള സോഷ്യലിസക്കാരനും വാദത്തിൽ യുക്തിക്കു ആയുധപ്പുറയായിരിക്കുന്നതു മേല്പടി ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. ഇരിന്റെ കന്നാഭാഗം മാർക്സിന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ബാക്കി രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ മാർക്സിന്റെ മരണാനന്തരമാകുന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു. രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമ

തെയും ഭാഗങ്ങൾ എഴുതാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട സൂചനകളൊക്കെ മാർക്സ് കുറിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. ഇവയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടനും സഹായനും അന്തേവാസിയും ആയ പ്രിഡ്റിക്ക ഐൻജെൽസ് വിസ്മയിച്ചു സങ്കലനം ചെയ്തു പ്രകാശിപ്പിച്ചതോടുകൂടി, മേല്പടി കൃതി സമ്പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു.

൧൯- നാം ഇതാ മാർക്സിന്റെ ചരമദശയിലെക്കു അടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു. പത്തു പതിമൂന്നു കൊല്ലമായി, മാർക്സ് സ്വപശ്ചിയെ കവിഞ്ഞു പണിയെടുക്കുകൊണ്ടും, പോഷണകരമായ ആഹാരം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടും, ചിന്താക്ലേശങ്ങൾ കൊണ്ടും, മനസ്സിന്നു പ്രയത്നഭാരം ഏകകൊണ്ടും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ഉടഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്നു. പിത്താശയോപദ്രവവും ഉറക്കമില്ലായ്മയും നിരന്തരം അദ്ദേഹത്തെ വ്യഥിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഫ്രവുമ-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു ഭാര്യയായിരുന്ന ഗവ്യുമയും അനുഭവമായി തന്റെ ജീവിതധാരണത്തിന്നു ഏകാന്ത്രയമായിരുന്ന ഈ സ്ത്രീരത്തത്തിന്റെ മരണം, മാർക്സിന്നു, വാർദ്ധക്യകാലത്തിൽ എത്രമാത്രം സങ്കടകാരണമായി എന്നു ആർക്കും ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം പിന്നെ ഏറെക്കാലം ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. ഫ്രവുമ- മാർക്സ്-നു, തന്റെ കസാലയിൽ ഉപവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ തന്നെ പ്രസന്നമുഖനായി മൃത്യുവിനെ വരിച്ചു. മരണസമയം മുഖത്തു പുഞ്ചിരി കളിയാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്രകാരമായിരുന്നു മാർക്സ് മഹർഷി സമാധിയെ പ്രാപിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഞ്ച്യായി ഒരു സ്ഥാപനം ആവശ്യമാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവകുടീരത്തിന്മേൽ ഒരു ശിലാസ്തംഭമായിരിക്കേണം സ്ഥാപനമെന്നും, ഈയിടെ കുറെമുമ്പു, ഓരോലോലന ഉണ്ടായി. അതിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാൾ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. — “മാർക്സിന്റെ സ്മാരക പ്രതിഷ്ഠ ഇപ്പോൾ തന്നെ നിലവിലുണ്ടു, — ചുറ്റിക്കൊണ്ടു അടിച്ചു പണിചെയ്തു പിത്തളരൂപത്തിലോ, ഉളികൊണ്ടു കൊത്തിയെടുത്ത ശിലാരൂപത്തിലോ അല്ല, — മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലത്രേ. നാം

നാരാജ്യങ്ങളിലെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് റൂൾ യോജിച്ച് നടത്തുന്ന പ്രവൃത്തി മുഴുവൻ മാർക്സിന്റെ സ്റ്റാർകപ്രതിഷ്ഠയാകുന്നു; സോഷ്യലിസം സൈന്യങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന കാരോ വിജയവും ആ പ്രതിഷ്ഠയെ ചിണ്ടും വീണ്ടും ഉയർത്തുന്നു.²

൨൦- ഈ പ്രബന്ധത്തെ ഉപസംഹരിക്കും മുമ്പു, മാർക്സിന്റെ പരോപകാരപ്രവൃത്തികളിൽ പ്രേരണാശക്തിയായിരുന്ന ആശയങ്ങളെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും സംക്ഷിപ്തമായി പ്രതിപാദിക്കാം. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ സകല സംഗതികൾക്കും, രാജ്യത്തന്ത്രപ്രതിഷ്ഠകൾ മതകാര്യങ്ങൾ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങൾ ഇത്യാദികൾക്കൊക്കെയും, ഉണ്ടാകുന്ന വ്യക്തികളായങ്ങൾ അവരുടെ ധനാദായകാര്യങ്ങളെ പ്രായേണ അന്യപേക്ഷ കൂടാതെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളിലൊന്നും. കാരോ ദേശത്തും, കാരോ കാലങ്ങളിൽ, സമ്പദ്ബത്തി സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കൊപ്പം, സമുദായഘടനയിലും, സമുദായത്തിനുള്ളിൽ നടക്കുന്ന ആശയങ്ങൾക്കും, പുരുഷാത്മങ്ങൾക്കും, ദേഹഗതികൾ ഉണ്ടാവുന്നു എന്നാണു ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ താൽപര്യം. ഇതിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ട തത്വം ഇതാണു: എല്ലാദേശങ്ങളിലും ജനസമുദായം ചില പരിണാമനിയമങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഈ നിയമങ്ങളോ, ആ ജനസമുദായത്തിന്റെ വ്യവസായസ്ഥിതികളെ ആശ്രയിക്കുന്നവയാണു. സമുദായത്തിന്റെ പരിണാമങ്ങളിൽ പ്രാകൃതനിയമങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യമെന്നും, മനുഷ്യന്റെ ഇഹലോകത്തിൽ തുച്ഛമായ പ്രഭാവമേയുള്ളൂ എന്നുമാണു മാർക്സിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിൽ നിന്നു അനുമാനിക്കേണ്ടിവരുന്നതു. ഈ അഭിപ്രായം മുഴുവൻ ശരിയല്ലെന്നും, ലോകപരിഷ്കാരത്തിൽ, കാരോരോ ജനസമുദായങ്ങൾ അതതു സമുദായത്തിനുള്ളിലുള്ള ആളുകളുടെ പ്രഭാവങ്ങളാലാണു പരിഷ്കാരത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതെന്നും, പ്രാകൃതനിയമങ്ങളെ ലോകപരിഷ്കാരങ്ങൾക്കു ആധാരമാക്കിപ്പറയുമ്പോൾ നാം ഭാഗ്യദ്രവ്യത്തെ ആരാധിക്കുകയാകുന്നു ചെയ്യുന്നതു എന്നും, മാർക്സിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെപ്പറ്റി ചിലർ, ആക്ഷേപം പറയുന്നുമുണ്ടു.

൨൧- മാർക്സിന്റെ മറ്റൊരു സിദ്ധാന്തം ലോകത്തിൽ മനുഷ്യർ മിക്കവാറും രണ്ടു ശതകക്ഷികളായി തിരിഞ്ഞു. അവിടവിടെ വഴക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, എന്നാണ്. ലോകപരിത്രം മുഴുവൻ ഇങ്ങനെയുള്ള കക്ഷിപ്പിണക്കങ്ങൾക്കു ലക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു എന്നും, ലോകപരിണാമങ്ങൾക്കു ഫേതുക്രമമായിരുന്നിരുന്ന ശക്തികൾ ഈ കക്ഷിപ്പിണക്കങ്ങളായിരുന്നു എന്നും മാർക്സിനു അഭിപ്രായമായിരുന്നു. 'സേവനശ്രമവും ഭാസനയും തമ്മിലും, അഭിജാതനായും പ്രാകൃതനായും തമ്മിലും, ജന്മിയും കൊഴുവനും തമ്മിലും കച്ചവടമുതലാളിയും വില്പനപ്പണിക്കാരനും തമ്മിലും, - ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ, പീഡകനായും പീഡിതനായും തമ്മിൽ, - നിത്യ ശതകളായിനിന്നു, ചിലപ്പെടും ഒളിവിലും, ചിലപ്പെടും വെളിയിലും, ഇടവിടാതെ പൊരുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു..... നമ്മുടെ മധ്യമജാതിയുടെ ഉദയത്തോടു കൂടി ഈ കക്ഷിപ്പിണക്കങ്ങൾ ലഘുവായിത്തീർന്നു. ഇപ്പോൾ ജനസമുദായം മുഴുവൻ മധ്യമജാതിജനങ്ങൾ എന്നും അധ്യമജാതിജനായ വേലക്കാരൻ എന്നും രണ്ടു ശതകക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു പൊരുതിയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.' - ഇങ്ങനെയായിരുന്നു മാർക്സ് തന്റെ സമഷ്ടിവാദ വിജ്ഞാപനപത്രത്തിൽ പറഞ്ഞത്. ഈ അഭിപ്രായം മാർക്സിനു തന്നെ കണ്ഠപാശമായിത്തീർന്നു. 'ഇൻറർ നാഷണൽ അസോസിയേഷൻ' എന്ന വേലക്കാരുടെ സംഘം എടുപ്പടുത്തിയപ്പോൾ, അതിലെക്കു, മധ്യമജാതിജനങ്ങളുടെ ഒത്താശ കൂടെ ആചാര്യപ്പെടുവാൻ, തന്റെ മേൽപ്പടി അഭിപ്രായത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു മാത്രമല്ല; ഒരു മധ്യമജാതിജനായ മാർക്സിനു വേലക്കാരുടെ സംഘത്തിൽ ചേർന്നു നടപ്പാൻ അവകാശമില്ലെന്നു വേലക്കാർ ചിലർ ശഠിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

൨൨- ധനതത്ത്വശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച മാർക്സ് സ്വരൂപിച്ച സിദ്ധാന്തമാണു ഏറെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തു. എന്നാണു, ഒരുവൻ കുറെ മൂലധനം മുടക്കി ഒരു തൊഴിൽ നടത്തുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ആദായം എത്ര വലുതായിരുന്നാലും, അതു

ഞാക്കുവാൻ പണിയെടുക്കുന്ന വേലക്കാർക്കു ഭാരിച്ചു കുറയാതെ
 യും, മുതലാളിയായ യജമാനൻ ധനം വർദ്ധിച്ചും ഇരിപ്പാൻ കാ
 രണം? ഒരു സാധനത്തിന്റെ വിലയെ വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ തക്കവ
 ണ്ണം അതിന്മേൽ വേല ചെയ്യുന്നവനായ കൂലിവേലക്കാരനെ കിട്ടേ
 ണ്ടെന്ന ന്യായമായ ആദായം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നും, വേലക്കാരന്റെ
 കാരാദികളുടെ മുതലാളി ഏറ്റെടുക്കാ കൈയടക്കിക്കൊള്ളുന്നുവെ
 ന്നും, ആണു മാർക്സിന്റെ അഭിപ്രായഗതി. ഈ അഭിപ്രായം
 സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മുഖ്യമായുള്ളതു അ
 ള്ലെങ്കിൽ കണമെന്നതു ആകുന്നു എന്നു പറയാം. മൂലധനവും
 വേലയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ നമുക്കു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതായാൽ,
 ഇപ്പോൾ നടപ്പിലാക്കുന്ന അർത്ഥശാസ്ത്രം അസംബന്ധമാണെ
 ന്നും, ശരിയായ തത്വങ്ങൾ സോഷ്യലിസത്തോടു വാദത്തിനു
 അനുകൂലമായിരിക്കുന്നുവെന്നും സോഷ്യലിസക്കാർ സമർത്ഥിക്ക
 നു. വേലക്കാരന്റെ പ്രതിഫലമായ കൂലി എവിടെനിന്നു വന്നു?
 മൂലധനത്തിൽ നിന്നാണെന്നു ഇപ്പോഴത്തെ അർത്ഥശാസ്ത്രജ്ഞന്മാ
 ൾ സമാധാനം പറയുന്നു. അല്ല, വേലക്കാരന്റെ വേലയുടെ ഫ
 ലത്തിൽനിന്നാണു അവന്റെ കൂലി ലഭിക്കുന്നതു, മുതലാളിയുടെ മ
 തലിൽ നിന്നല്ല, എന്നു പുതിയ ധനശാസ്ത്രപ്രകാരം, സോഷ്യലി
 സക്കാരം പറയുന്നു. വേല എന്നാൽ കർമ്മം; കൂലി കർമ്മഫലവും
 ആകുന്നു. ഒരു സാധനത്തിന്മേൽ ചെയ്യുന്ന കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം
 വാസ്തവത്തിൽ എന്താണു? ആ സാധനം സംസ്കാണത്താൽ പു
 തിയരൂപത്തെ പ്രാപിച്ചു വിലയേറിയതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന അ
 വസ്ഥ തന്നെയാല്ല? സംസ്കാണത്താലാകുന്നു വിലക്കൂടുതൽ ഉണ്ടാ
 കുന്നത്; ഇതു തന്നെയാണല്ലോ കർമ്മത്തിന്റെ പ്രതിഫലം. ആ
 സാധനം പൂർണ്ണമായ സംസ്കാണത്തിലെത്തുവരേ അതിന്മേൽ ചെ
 യ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ കാരോ പരിഷ്കാരവും അതിന്നു വിലക്കൂ
 ളുതലുണ്ടാക്കുന്നു; ഈ വിലക്കൂടുതൽ നിമിത്തം മുതലാളിയുടെ മുത
 ലിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയല്ലേ വാസ്തവത്തിൽ നടത്തുന്നത്? മുതലാളി
 ക്കു ആ സാധനം ആ അവസ്ഥയിൽ വിലക്കൂട്ടാകുന്നില്ലെന്നിരുന്നാ
 ലും, സാധനത്തിന്നു സംസ്കാണത്താൽ വില കൂട്ടുതലായി വരുന്നു

നാധിപത്യനിബന്ധനകളനുസരിച്ച കൃഷിചെയ്യും മറ്റെവിധേനയും ഉണ്ടാകുന്നതൊക്കെ ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം തുല്യമായി വിഭജിച്ചു അനുഭവിപ്പിൻ. ഭൂമിപക്ഷഭൂമിഗുണമെന്നല്ല, ലോകത്തിന്നൊട്ടു കൂടി ഏകയോഗക്ഷേമം ആയിരിക്കും ഇതിൻ ഫലം. ഇങ്ങനെയാണു സമാഷ്ടിവാദക്കാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. മേല്പറഞ്ഞ ഒന്നാമത്തെ കാര്യവും സാധിപ്പാൻ സഹായമായി കരുതിയിരിക്കുന്ന മറ്റേസംഗതി, ജനങ്ങൾ സ്വകാര്യപ്രമുഖതയെ എന്നെന്നാന്നും ധനമേന്മയെ പ്രാധാന്യപ്പെടുത്തുന്നതും, എല്ലാ മുതലുകളും ജനസമുദായത്തിനു പൊതുവായി വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടമെന്നും, ഇതോടുകൂടി പണമേപ്പാടിനെയും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടമെന്നുമാകുന്നു. പണം എന്ന ഏപ്പാടിനെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യം എന്താണു? അതു വിവരിക്കാം: മൂലധനം അല്ലെങ്കിൽ മുതലു എന്നൊരേണ്ണത്തെ നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നതു പണത്തിന്റെ സഹായത്താലാണു. പണം എന്നൊരേപ്പാടു ഇല്ലായിരുന്നാൽ, ഒരുവൻ തന്റെ പ്രയത്നംകൊണ്ടു ശേഖരിക്കുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ മുതലാക്കി സൂക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുമോ? ആ സാധനങ്ങൾ ഉടനടൻ ഉപയോഗിച്ചു ചെലവാക്കേണ്ടവയായിരുന്നാൽ, അവയെ സംഭരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു ഗുണമെന്തു? അവ ശീലം നശിച്ചു പോയേക്കാവുന്നവയാകയാൽ ചീഞ്ഞോ ഉണങ്ങിയോ മറ്റോ ഉപയോഗത്തിനു പ്രയോജനപ്പെടാത്തയായേക്കും. അവയെ വിലയ്ക്കു കൊടുത്തു പകരം വിലയുടെ തോരായ പണം മേടിച്ച് കൂട്ടിയാൽ, ഇതു ചീഞ്ഞിട്ടോ ഉണങ്ങിട്ടോ ഉടനടി നശിച്ചു പോയി എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടി വരുകയില്ല. വിലയുടെ അളവിനെ കുറിക്കുവാനാണു പണം ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ക്രയവിക്രയവ്യവസ്ഥ, 'എന്റെതു' എന്നും 'നിന്റെതു' എന്നും ഭേദവിചാരമുള്ള ഒരു സമുദായത്തിനുണ്ടില്ലാതെ, 'എന്റെതു യാതൊന്നുമില്ല, എല്ലാം സമുദായത്തിന്റെ വകയാണു' - എന്നു വിചാരത്തോടു കൂടി നടന്നു പോരുന്ന ഒരു ജനസമുദായത്തിനുള്ളിൽ, ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ അവകാശമില്ല. അതിനാൽ, സ്വകാര്യമുതൽ യാതൊന്നാകട്ടെ ഉണ്ടായിരിക്കരുതെന്നു നിബന്ധന നടപ്പിൽ വരുമ്പോൾ, പണത്തിന്റെ ആവ

ശ്രമകളായേ ഇല്ല എന്നു സ്തംഭമാകുന്നു. ഈ പണം എന്നതു ലോകത്തിൽ ദാരിദ്രാദിദോഷങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടു സമുദായത്തിന്റെ സമ്പാദ്യനിഷ്പന്ന കൂടി ഹാനി തട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മാർക്സിന്റെ തത്ത്വവാദങ്ങളാൽ ചെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഈ അവസരത്തിൽ വിശദീകരിച്ചു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലായ്കയാൽ അതിലേക്കു തുനിയുന്നില്ല.

൨൪- മാർക്സ് മേഖലയെപ്പറ്റിയതുകൊണ്ട്, തന്റെ ലക്ഷ്യലക്ഷ്യം കൊണ്ടും, ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടും, സംഘങ്ങൾ കൊണ്ടും ബഹുജനോപകാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ സംഗതി ഒന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം ലോകോപകാരികളിൽ ഒരു ഉന്നതപദത്തെ അർഹിക്കുന്നതു പാവപ്പെട്ട കൂലി വേലക്കാർക്കു മോഷ്ടമാർഗ്ഗമുപദേശിച്ചു വഴിക്കാകുന്നു. ഈ സാധുക്കൾ അവരുടെ ആത്മശക്തിയെ അറിയാതെ, കോടീശ്വരന്മാരുടെ അടിമകളായി പണിയെടുത്തു ദാരിദ്ര്യത്തിൽ തന്നെ കിടന്നുറങ്ങുകയായിരുന്നു. മാർക്സ് അവരെ തട്ടിയുണർത്തി, അവരുടെ ശക്തി എത്ര മഹത്താണെന്നും, അവർ ആ ശക്തിയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ കൈമാറുകയും സാധിച്ചാൽ അവർക്കു മോക്ഷം ലഭിക്കുമെന്നും ഉപദേശിച്ചു. 'പാശ്ചാത്യത്തിൽ നിന്നു മോചനം ലഭിച്ചാൽ ആഗ്രഹമുള്ളവർ താൻ തന്നെ അതിലേക്കു പ്രയത്നിക്കണം'— എന്നായിരുന്നു മാർക്സ് അവരെ ബോധപ്പെടുത്തിയതു. "സകലരാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള കൂലി വേലക്കാരരേ, യോജിപ്പിൻ. ഇതു നിമിത്തം നിങ്ങൾക്കു നഷ്ടമുള്ള ബന്ധിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ചങ്ങലകളെന്തിനേ മറ്റൊന്നും നഷ്ടപ്പെടുത്താതില്ല. ലാഭമോ, ഐഹികം മുഴുവനാണുതാനോ"— എന്നുള്ള മാർക്സിന്റെ വാക്കുകൾ, വേലക്കാരരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തട്ടുക മാത്രമല്ല, ഭ്രമമായി പതിയുകയും, ഇതുനിമിത്തം, അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഉറപ്പിക്കിടന്നിരുന്ന പൗരസ്ത്യം ഉണർന്നു എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഉണർച്ച അന്നു തുടങ്ങി ക്രമേണ പടർന്നു പാടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതല്ലാതെ, ക്ഷയിച്ചിട്ടേയില്ല. മാർക്സിന്റെ വാക്കുകൾക്കു

ഈ വിധം ഫലിപ്പിച്ചാൽ എങ്ങനെ ശക്തി ഉണ്ടായി? അതിന്റെ രഹസ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതചരിതത്തിൽ കണ്ടറിയാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു സൽകാൽപ്പത്തിനായി ഉദ്യോഗിച്ച സാധുക്കളായ വേലക്കാരെ അവരുടെ ദാരിദ്ര്യനിരയിൽ നിന്നു ഉണർത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അവർ നശിച്ചുപോയേക്കാമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു വിചാരം ആളിപ്പിടിച്ചു. അവരെ കോടീശ്വരന്മാർ അടിമകളാക്കി ക്ലേശിപ്പിക്കുകയാണു ഈ നിരപ്പുടെ കാരണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. അവരെ അവരുടെ നികൃഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ നിന്നു ഉയർത്തി പൗരജനമുള്ള വരാക്കേണ്ടതു തന്റെ കടമയാണെന്നും മാർക്സിനു ബോദ്ധ്യമായി. ഈ കർത്തവ്യകർമ്മബോധം മാർക്സിനെ മുന്നോട്ടു ഇളക്കിവിട്ടു. അവടെ കഷ്ടപ്പാടുകളെ താനും അനുഭവിച്ചു, അവർക്കുവേണ്ടി, താൻ, സ്ഥാനമാനങ്ങളേയും ധനാജ്ഞയെയും ത്യജിച്ചു, അവരെ ദാസ്യമെന്നും ദാരിദ്ര്യമെന്നും പേരായ നരകങ്ങളിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചാൽ തന്റെ ജീവിതത്തെവെലി കഴിച്ചു. ഈ ആത്മത്യാഗത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾക്കു അഭൂതപൂർവ്വമായ സ്ഥിതിവിശേഷവും ലഭിച്ചു. ലോകത്തിൽ അധർമ്മവിഷമനത്തിനും ധർമ്മസ്ഥാപനത്തിനുമായി പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ളവരിലാകും ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കാതെയോ, ആത്മത്യാഗം ചെയ്യാതെയോ, ഉദ്ദേശങ്ങളെപ്രാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മതസ്ഥാപകന്മാരായ കൃസ്ത്യന്മാരും, മുഹമ്മദ് നബി, ബുദ്ധനും ഇത്യാദി മഹാത്മാക്കളുടെ ചരിത്രങ്ങൾ ലക്ഷ്യമായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയ്ക്കു, സമഷ്ടിവാദ മതസ്ഥാപകനായ ഈ സിദ്ധന്റെ നാമത്തെ, ഇന്നും, ലോകത്തിൽ അനേകലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഭക്തിയോടുകൂടി സ്മരിക്കാൻ സംഗതി വന്നതിനെപ്പറ്റി ആത്മചിന്തപ്പെടുവാനേണ്ടു്?

൨൭- യൂറപ്പിലെ ജനങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി രക്ഷാ എന്ന മഹാൻ ഹൃദയം സുററാണ്ടിൽ എന്തൊക്കെ കഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചു ഉദാഹരിച്ചിരുന്നുവോ, മാർക്സിനും കൂട്ടരും ഹൻ-ഓസ്റ്ററാണ്ടിൽ അപ്രകാരമേ യത്നിച്ചിരുന്നു. മാർക്സിന്റെ സു

കുറച്ചൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്പാദ്യനിയമങ്ങളുടെ മാനുഷപ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. കലിനകുംബത്തിൽ ജനിച്ച വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്ത ശ്രേഷ്ഠമായ പുരുഷാത്മത്തെ വരിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്നു, അധമജാതിജന്മാരായ കൂടിവേലക്കാരുടെ ഉന്നമനത്തെപ്പറ്റി അർത്ഥവും ഖജ്ജാതെയിരിക്കുമായിരുന്നു; വേലക്കാരെ കരയ്ക്കുകയുണ്ടെന്ന ഭാരം മറയ്ക്കുവാൻ വഹിക്കട്ടെ എന്നു ഉപേക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, മാർക്സ്, തനിക്കു അരിലൊരു കടമ ഉണ്ടെന്നു ബോധിക്കയും; സാധാരണജനങ്ങളെ പ്രേമം കൊണ്ടും സമഭാവനകൊണ്ടും വശപ്പെടുത്തി നടത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നു കാണുകയും ചെയ്തു. മാർക്സുകൾ, ഇതരമാർ ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞിട്ടുള്ള കൂടിവേലക്കാർക്കു മഹത്തായ കാശയെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചു; മഹത്തായ ഭരണശക്തി ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു നിമിത്തം, യൂറപ്പിൽ സാമ്രാജ്യസംഗ്രാമത്തിന്റെ ഖീജവും നട്ടു; അതിപ്പോൾ എത്രയോ വലിയ മരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ കാഴ്ചയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ശ്രമങ്ങളെ ഭവീഷ്യൽസന്തതികൾ കൂടെ സ്മരിക്കുമെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു ഇതിലെക്കായി കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്ന ഭാര്യയായ ജെന്നി എന്ന സ്ത്രീത്തെയും, അവരുടെ സന്താനങ്ങളെയും മാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല, നിശ്ചയം; കറുത്ത മരക്കുരു താനും. കൂടിവേലക്കാരുടെ ദാമ്പ്യവും ദാരിദ്ര്യവും അമാവശേഷമാകയും, കോടിശപരമാരുടെ മൃഗധനപ്രഭാവം അതിന്റെ പ്രേതാചയം അടയുകയും ചെയ്യുന്ന കാലത്തും, അതിന്നപ്പുറവും, മനുഷ്യർക്കു ചാരിതാത്മ്യത്തോടു കൂടി സ്മരിക്കുവാൻ വകയായ ഏതാനും ആഴ്ചകളുണ്ടു: ഇവർ, അധർമ്മമുള്ള കൃത്യത്തിൽ, പട്ടിണികൊണ്ടു തളന്നു വീണു കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടും കൂടി, പിന്നീടൊരിക്കലും സർവ്വതനം പ്രയത്നിച്ചിരുന്ന മാർക്സും ഭാര്യയും കൂട്ടരമത്രേ. തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ധർമ്മങ്ങളിൽ സഹധർമ്മചാരിനിയായിരുന്നു സർവ്വശേഷങ്ങളെയും സഹിച്ചു, ധർമ്മസ്ഥാപനാർത്ഥം ദാരിദ്ര്യവിശാചികയ്ക്കു തന്റെ രണ്ടു അർത്ഥസ്സന്താനങ്ങളെയും ബലികഴിച്ച ആ സാധുവായ മാതാവിന്റെ ധീരകൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി മാതാക്കന്മാർ

ഗാനം ചെയ്യട്ടെ! തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ സ്വകൃത്യങ്ങളിൽ അസഹ്യതപ്പെടുത്താതെ, ക്ഷമയോടുകൂടി കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ചു, ഉല്ലാസശീലത്താൽ അവരുടെ ഉത്സാഹശക്തിയെ അക്ഷതമാക്കി വെച്ചു, ഗൃഹത്തിൽ ആനന്ദം വളർത്തിയിരുന്ന കുട്ടികളുടെ ചരിതങ്ങൾ ശ്രവിച്ചു ബാലികാബാലകന്മാർ നൃത്തം ചെയ്യട്ടെ! 'പരോപകാരാത്ഥമീദം ശരീരം'— എന്ന പ്രമാണത്തിനു ഭിന്നമാകും പ്രകാരത്തിൽ ജീവിതയാപനം ചെയ്തിരുന്ന ഇവരുടെയൊക്കെ ആത്മത്യാഗസ്വഭാവം, ലോകത്തിൽ, അന്യന്മാരെയും അത്തരം പ്രയത്നങ്ങൾക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുമാറാകട്ടെ!— എന്നൊക്കെ ആശംസിക്കയല്ലാതെ, മറ്റൊന്നാണ് ഈ പ്രബന്ധകർത്താവിനാൽ ഇച്ഛാർത്ഥം സാധ്യമാവുന്നത്?

ഉദയഭാനം

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അർപ്പകളാൽ പ്രസാധിതം

~~~~~

ധർമ്മക്ഷേത്രത്തിലെ അജ്യാകാഞ്ചിപ്രദംസ്വർണ്ണമുദ്രാവാൻ ഉതകുന്ന ഒരു പുതിയ നോവൽ. സർക്കാരുദ്യോഗത്തിനായി ചാടിപ്പുറപ്പെട്ട ഒരു യുവാവിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ ഇതിലെ കഥയാണെങ്കിലും, അതിനിടയിൽ കോർത്തിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളും രസകരമായ സംഭവങ്ങളും മുർഖന്മാർക്കു കൂടിയും രമണീയമായി തോന്നും.

[വില്പന, ൧-ാം ഭാഗം ൧-കു; ൨-ാം ഭാഗം ൧൨-൯.

൧-ാം ൨-ാം ഭാഗങ്ങൾ ഒന്നായി ൧-കു വൃ-൯.

൩-ാം ഭാഗം തയ്യാറാവുന്നു.]

മഹതികൾ

ഒന്നാം ഭാഗം

ശ്രീമതി ബി. കല്യാണി അമ്മ അവർകളെഴുതിയതു

~~~~~

ശ്രീകൾക്കെന്നു വേണ്ടോ, പുരുഷന്മാർക്കും കൂടി, ഉത്തമജീവിതമാതൃകകൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകം പാഠശാലകളിൽ ഉപയോഗിപ്പാൻ മദ്രാസ് "ടെക്സ്റ്റ് ബുക് കമ്മിറ്റി" സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

[വില്പന വൃ-൯ എന്ന വില്പനാർത്ഥികൾക്കും ശ്രീജനങ്ങൾക്കും, ൪-൯]

ഖേദകോപകാരികൾ.

പ്രസാധകൻ: കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ബി. എ.

- മ. സൊക്രട്ടീസ്
- മ. ക്രിസ്തുമർ കൊളംബസ്.
- *ന. പെഞ്ചമിൻ ഫ്റാങ്കിൻ.
- ര. കാർൽമാർക്സ്.
- *ര. ലിയോ ടാൾസ്തായ്
- *ന. വിദ്യുത ഇവ്വാൻത് ജ്വാഡ്സ്കൻ.
- *ര. ഡാക്ടർ ചൈർണാർഡെ.

(ശേഷം വരിയേ.)

*ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒഴികെ, അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഇവയിൽ പരിചയപരിചയ അച്ചടക്കത്തിനായിട്ടുള്ള എഡിറ്ററുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ തിരുത്തലുകൾ ചെയ്യുന്നതാണ്.

പ്രസാധകനാകട്ടെ,

കുന്നംകുളം 'ആത്മപോഷിണി' മാസികയുടെ ആവശ്യപ്പെടുക.